Nr. 120 Jaanuar-veebruar-märts 2016

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Kusagilt kumab valgust

John Wesley oikumeeniline meelsus

Merlin Metsla – minu misjonärilugu

Aseri koguduse juubeliaasta

Koguduse lastetöö tegija – miks just mina?

Ülestõusmispühade kaart

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 1 (120) 2016
Hind 5 eurot

Selles numbris

Esikaanel: EMK lastetöötoimkond koolitab noorti vanuses 11+. Foto: Egle Hollman

Väljaandja: EMK
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 668 8479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

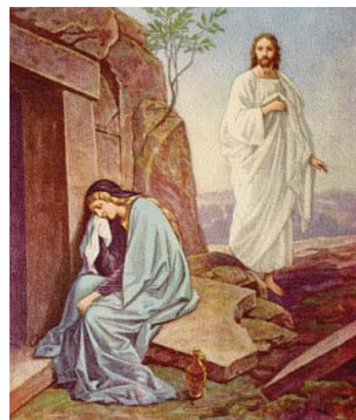
Vastutav toimetaja: Taimi Pärna
Toimetuse kolleegium: Taavi Hollman, Andres Kapp, Anneli Klausson, Rein Laaneser, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Anne Saluraid, Inna Välja
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Hea ajakirja lugeja,

tänu Jumalale, kolleegiumi tublile tööle ja Sinu panusele on ajakiri „Koduteel" jätkuvalt ilmunud. Möödunud aasta lõpul kuulutas Kirikuvalitsus välja konkursi uue peatoimetaja leidmiseks. Sooviavaldusi aga ei laekunud. Tänaseks on Taimi Pärna, kes on juba pikka aega tegelenud ajakirja küljendamisega trükiks ettevalmistamisel, andud nõusoleku olla vastutavaks toimetajaks ühe aasta. Õnnitleme Taimit selles uues vastutuses! Palun Sind võtta Taimi ning ka ajakirja osaliselt uuenenud toimetuse kolleegium oma jätkuvatesse eestpalvetesse!

Praeguse aja märksõnad on olnud ja on jätkuvalt paastuaeg, Jeesuse kannatusnädal, ülestõusmine ja ülestõusmisaeg! *Piiblis antud tõotuse järgi saavad need, kes käivad Kristuses, jätkuvalt osa nii Tema kannatamisest kui ka Temale antavast kirkusest (Rooma 8:17). Me ei pea ise endale otsima ei üht ega teist. Olles andnud end Issandale ja pidades Tema käske oma elus, kogeme varem või hiljem nii kannatuse orgu kui ka kirgastumise mäge. Olgu süvenev kooskäimine Issandaga ja jätkuv soov jagada Jumala armastust ligimestega saatmas meid igal järgmisel sammul!*

Rahusoovidega,
TAAVI HOLLMAN
EMK superintendent

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

HOIA SILM PEAL!

Kusagilt kumab valgust

MEELI TANKLER

Markuse 15:33-39

Täna tähistame maailma ajaloo kõige pimedamat päeva. Vanarahvas ütleb: isegi rohi ei kasva Suurel Reedel. Kogu loodu hoiaks nagu hinge kinni. Kogu loodu on tardunud vapustuses selle ees, mis sünnib: ilmsüütu inimene sureb kurjategijana ristil. Ja kuigi ta on Jumala enese Poeg, ta tõepoolest surebki tõelist inimlikku surma!

Foto erakogust

26. jaanuaril 2016 tähistas psühholoog ja praktilise teoloogia doktor (Doctor of Ministry) ning EMK Teoloogilise Seminari rektor MEELI TANKLER oma 60. sünnipäeva. Soovime juubilarile ajakirja Koduteel vahendusel rohkeid kordaminekuid ja Jumala õnnistusi uueks eluaastaks! Parimaks sünnipäevakingiks nii temale kui tervele eesti kristlaskonnale on tema värskelt trükist ilmunud jutluste raamat „Kui Sõna avaneb“. Käesolevaga avaldame autori nõusolekul ühe tema jutluse, mis peeti Pärnu AGAPE kirikus Suurel Reedel 2005.

Pimedus katab kogu maa keset selget päeva. Keegi ei mõista, kust, miks ja kuidas see pimedus tuleb, ja see on hirmutav. Hilisematel aegadel on püütud seda seletada päikesevarjutusega – aga selle toimumine täiskuu ajal, nii nagu paasapühi peeti, on võimatu. Pimedust on püütud seletada ka ebatavalise kõrbetormiga, kus tuiskliiv varjutab kõik. Aga ka see ei tundu usutav. Kõige usutavamaks jääb variant, et Jumal ise saatis selle pimeduse maa peale, tuletamaks inimkonnale meelde, et nad on otsustavalt ära põlanud neile saadetud valguse.

Jumala märgid inimestele pole sugugi alati julgustavad märgid. Prohvet Aamos hoiatas kord: „Häda neile, kes igatsevad Issanda päeva! Milleks teile Issanda päev? See on pimedus, aga mitte valgus!” (Am 5:18) Ja pisut edasi, jumalikust kohtust kõneldes, kuulutaks ta nagu ette Suure Reede sündmusi: „Ja selsamal päeval sünnib, ütleb Issand Jumal, et ma lasen päikese loojuda keskpäeval ja teen maa pimedaks päise päeva ajal.” (Am 5:20)

Isegi esimese inimpaari pattulangemisega Eedeni aias ei kaasnenud meile teadaolevalt sellist märki Jumalalt, nagu see sündis Jeesuse surma päeval. Võibolla Jumal siis ikka veel lootis, et inimesest võib veel midagi head saada. Psalmist on öelnud: „Issand vaatab taevast inimlaste peale, et näha, kas on mõistlikku, kedagi, kes otsib Jumalat. Kõik nad on taganenud, üheskoos on nad läinud raisku; ei ole kedagi, kes head teeb, mitte ühtainustki!” (Ps 14:2-3)

Aga mida Jumal näeb, kui ta Suurel Reedel taevast alla inimlaste peale vaatab? Tema ainusündinud Poeg Jeesus on ristil suremas kogu inimkonna patukoorma all. Aga inimkond ei hooli. Jumala Poega on pekstud, mõnitatud, naeruvääristatud. See kõik jätkub isegi siin veel, kus ta on suremas. Tema järelkäijad on laiali jooksnud. Vaid mõned naised, kes on Jeesusega koos rännanud, on jäänud toimuvat „eemalt vaatama”, nagu Markuse evangeelium delikaatselt ütleb.

Miks me siis ikkagi tähistame seda pimedat päeva? Kas leinapäevana? Mitte tingimata. Piibel annab meile kinnituse, et me võime just seda päeva tähistada **suurima võidupäevana inimkonna ajaloos**. Me ei pea ootama oma rõõmustamise ja tänuga tingimata ülestõusmise hommikuni. Sest kusagilt kumab juba valgust ka Suurel Reedel. Ja me võime seda päeva võidupäevana tähistada eeskätt selle tõttu, et meie õnneks Jumal ei sõltu oma plaanide teostamisel inimlikust toetusest või

selle puudumisest. Jumalale ei loe ka inimlikud umbusaldusavaldused midagi, Tema ei astu nende peale tagasi. Jumala valitsus jääb püsima ja tema lunastusplaan viiakse täide hoolimata inimeste hirmust, reetlikkusest ja usupuudusest.

Ja Jeesus kannab kogu inimkonna patud ikkagi ristile, hoolimata sellest, et see inimkond temast eemale astub, temas kahtleb, tema missiooni ei mõista. Sest Jumal armastab inimkonda, iga üksikut inimest siin maa peal nii väga, et ta on valmis andma meile „teise võimaluse". Võimaluse veel tagantjärele vastu võtta see, mis pakkumise hetkel on tagasi lükatud.

Kuidas on aga lood Jumala Poja endaga? Kas see koorem – kanda meie kõigi patte ja lisaks veel kõige lähedasemate inimeste reetlikkust, usaldamatust ja mahajätmist – pole siiski liig raske tema õlgadele?

Viimase aja üks võimsamaid filme Jeesusest keskendub tema füüsilisele kannatusele. Aga tema vaimne, sisemine kannatus, ei pruukinud olla väiksem, pigem vastupidi. Keegi on öelnud, et Jeesus oli kogenud oma inimesena maa peal elamise ajal paljusid inimlikke vaevu ja hädasid, kuid üks asi, mida ta polnud veel kunagi kogenud, oli patu tagajärg. Sest tema elas siin maailmas ilma patuta. Ja nüüd, ristil meie kõigi patte kandes, kogeb ta ilmselt ka seda, kõige raskemat kogemust. Patt on ju see, mis meid Jumalast lahutab. Ja Jeesus hüüab ristil: „Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mu maha jätsid?"

Tahaksin siinkohal väita, et ristil surev Jeesus ei tunne end hoolimata kirjeldamatust füüsilisest ja vaimsest piinast siiski mitte üksildase ja kõigist mahajäetud kaotajana, vaid võitjana. Ja just need sõnad, mis esimesel pilgul tunduvad nii sügavast meeleheitest kantuina, on paradoksaalsel viisil hoopis tema võiduveendumuse väljendajaiks.

Kui te hoolega kuulasite loetud Piibli teksti, siis ehk panite tähele, et need sõnad olid millegipärast kõigepealt võõras keeles ja alles siis tuli tõlge. Ja pärast tõlget oli veel kommentaar selle kohta, kuidas „mõned juuresolijaist" seda hüüdu valesti tõlgendasid, arvates, et Jeesus kutsub Eelijat appi, ning see andis omakorda veel ühe võimaluse Jeesuse pilkamiseks: „Noh, vaatame siis, kas Eelija tuleb talle appi!" Vahemärkusena olgu öeldud, et juutlikus traditsioonis oli tõepoolest selline rahvalik uskumus, et Eelija tuleb ühele õigele ja jumalakartlikule hädasolijale appi.

Aga Piibli uurijad on olnud pikka aega hämmingus selle üle, kuidas selline valetõlgendus üleüldse võimalikuks osutus. Sest kui Jeesus oleks hüüdnud need sõnad aramea keeles, mis oli tema emakeel, ei oleks saanud sealt kuidagi välja kuulda Eelija nime. Ja seetõttu on jõutud üsna üksmeelsele järeldusele, et Jeesus hüüdis need sõnad tegelikult heebrea keeles. Ning see viib meid Pühakirja tekstide juurde. Jeesus oli ju juut, õppinud heebreakeelset Pühakirja, mida jumalateenistustel loeti, ning tolle ajastu kombe kohaselt teadis peast pikki lõike sellest. Me võime meelde tuletada Jeesuse elukäigust, et ta Pühakirja nii mõnigi kord peast tsiteeris – ka oma kõrbekiusatuses astus ta kuradile vastu just Pühakirja salmidega.

22. psalm algab just nendesamade sõnadega: „Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mu maha jätsid?" See on pikk psalm, mille keskel on väga äkiline meeleolumuutus – ahastus muutub äkitselt kiituseks ja tänuks. Psalmi peetaksegi seetõttu eriliseks, sest Pühakirjas on ju ridamisi inimlikku ahastust ja muret väljendavaid laule, aga selle psalmi lõpp kõlab erinevalt paljudest teistest tõelise võiduhüüuna. Ja nii arvataksegi, et ristil sureva Jeesuse mõtetes kõlas just see Psalm, mis ühelt poolt nii otseselt kirjeldab tema kannatust – ja samas ometi lõpeb võidukalt.

Teine kinnitus Jeesuse võiduveendumusele on – nii paradoksaalne, kui see taas ei tundu – tema surma hetk. Markuse evangeeliumis öeldakse meile, et ta „kisendas valju häälega ja heitis hinge." (s. 37) Johannes on pisut täpsem ja märgib ära ka selle, et Jeesuse viimased sõnad olid: „See on lõpetatud!" (Jh 19:30)

Kas see tähendas teisisõnu: Kõik on läbi!? Ilmselt mitte. See tähendas pigem: Missioon on sooritatud. Ülesanne on täidetud. Lunastus on toimunud. „Lõpetatud!" hüüdis Jeesus valju võiduka häälega.

Valju häälega kisendamine ristil surres on üks neist hämmastavaist nähtustest, mida meie tavamõtlemine ehk esmapilgul ei taipagi hämmastavaks pidada – nimelt sureb ristile naelutatud inimene reeglina lämbumissurma, sest see asend ei lase kopsudel normaalselt töötada. Nii et vahetult surma eel valju häälega kisendada pole inimlikult lihtsalt võimalik. Aga jumalik võiduhüüd kostab ometi üle Kolgata mäe, ja see kostab sureva Jeesuse huulilt.

Jumala riigis on paljud asjad teistmoodi kui meie meelest olema peaks. Meie ei tuleks iialgi selle peale, et üksildast ristil surevat meest mingilgi kombel võitjaks pidada. Aga ometi on ta seda Jumala silmis. Jumala lunastuse plaan on just sel hetkel teoks saanud, kuigi enamik inimesi seda veel ei mõista.

Ja samas on ootamatul kombel sealsamas risti all üks inimene, kes mõistab, näeb ja tunnistab sõnadeski Jumala Poja võitu. Tema lugu on meile lausa kolme evangeeliumi lehekülgedel jäädvustatud. Küllap see lugu on siis oluline.

See jumaliku võidu tunnistajaks olnud inimene on üks sadakonnaülem, Rooma sõjamees. Ta on tõenäoliselt vapper ja karastatud mees, kes ei karda surma ega valu ja suudab ka stoiliselt vaadata pealt ristil suremist. Küllap on ta seda teinud palju kordi ennegi. Meile öeldakse, et ta seisab „Jeesuse vastas", st tema ülesanne on ilmselt hoida olukorda kontrolli all ja jälgida ristilöömise protsessi algusest lõpuni ehk siis surnukeha ristilt mahavõtmiseni.

Aga seekord ei lähe asjad nii nagu tavaliselt. Ka see karastunud sõjamees on tõenäoliselt hirmul mõistetamatu pimeduse ees keset päist päeva. Ja Jeesuse vali surmakarje võib tema ristisurmaga harjunud kõrvade jaoks eriti ootamatu ning ebatavalisena tunduda.

Luukas ütleb, et Jeesuse surma nähes sadakonnaülem „andis Jumalale au” (23:47). Markus väidab, et sadakonnaülem hüüab: „See inimene oli tõesti Jumala Poeg!” (s. 39) Kui kummaline on see, et Jumal laseb nii ootamatul inimesel olla oma suure lunastustöö avalikuks tunnistajaks, kelleks-ki, kes selle veendumuse ka valju häälega välja ütleb.

Mitte Jumal ei ütle risti all: „See on minu armas Poeg”. Mitte jüngrid ei ütle risti all: „See on Messias”. „See inimene oli tõesti Jumala poeg!” kõlab võõra, täiesti kõrvalise isiku huulilt, kes on paganarahva esindaja.

Võibolla on ka see osaks jumalikust plaanist. Näib, nagu oleks rebenenud templi eesriie tõepoolest avanud nüüdsest ligipääsu Jumalale kõigi inimeste jaoks – isegi selle täiesti võõra ja Jumalast seni kaugel olnud mehe jaoks. Mehe jaoks, kes on valmis oma senised tõekspidamised ümber hindama selle valgel, mida ta on risti all näinud ja kogenud. Kes on valmis seni kurjategijaks peetu Jumala Pojaks tunnistama, sest ta näeb midagi, mida teised veel ei näe. Tema ei tea sel hetkel midagi ülestõusmisest ja ometi ta usub Jumala Pojasse. Ja ta näeb jumalikku tõde Jeesusest kui maailma Lunastajast ilmselt mitte niivõrd oma füüsiliste silmadega, vaid kuidagi teisiti. Jumal ise on lasknud oma valgusel teda puudutada.

Vahepeal on pimedus taandunud. Meile tegelikult ei öelda üheski evangeeliumis otsesõnu, et just Jeesuse surma hetkest lähebki kogu maailm jälle valgeks. Me peame ise, oma mõistusega, sellele selgusele jõudma lunastuslugu lugedes.

Sest Markuse evangeelium, samuti Matteuse ja Luuka evangeelium ütlevad väga konkreetselt, et pimedus „tuli üle kogu maa kuni kella kolmeni pärast lõunat”(Mt 27:45; Mk 15:33; Lk 22:44). Jeesus sureb kell kolm. Ja pisut edasi öeldakse Markuse evangeeliumis sama päeva kohta: „Ja kui päev oli juba jõudmas õhtusse...”(s. 42) – seega on taas tegemist justkui tavalise päevaga. Ometi ei saa see päev enam kunagi olla päris tavaline, sest see on Issanda päev, võidupäev.

Meie elame jätkuvalt selles võidupäevas. Ja meie ees on iga päev võimalus seista „Jeesuse vastas”, kes meie patud on ristile viinud, ja anda oma isiklik ja veendunud tunnistus: „Tõesti, see on Jumala Poeg!”

Me võime anda oma tunnistuse sellega, et saame osaks Jeesuse kogudusest, astume avalikult ja julgelt nende hulka, kes üheskoos tunnistavad: „Mina usun Jeesusesse Kristusesse, Jumala ainsasse Pojasse...”.

Me võime anda oma tunnistuse sellega, et võtame pühapäeva hommikul ette kirikusse minna, tunnistades sellega: „Mina usun Jeesusesse Kristusesse, Jumala ainsasse Pojasse...”

Me võime anda oma tunnistuse sellega, et elame oma argist elu Jeesuse eeskuju kohaselt, püüdes olla Tema saadikud selles maailmas ja levitada sõnumit Jumala armastusest ja sellest „teisest võimalusest”, mis meile kui patustele inimestele on antud. Võimalusest saada Jumalaga lepitatud Jeesuse Kristuse läbi, kes saavutas maailma ajaloo suurima võidu Suurel Reedel Kolgatal.

Maailm on taas valge.

Psalmist ütleb: „Kui su sõnad avanevad, annavad nad valgust“ (Ps 119:130) ja see on olnud minu korduv kogemus. Üks minu suur jutlustamise eeskuju ja õpetaja Ellsworth Kalas on öelnud: „Kui sa jutlust ette valmistades ei ole iseenda jaoks Sõnast midagi uut avastanud, siis ei ole sul ka teistele midagi jagada.“ Teisisõnu, kui Sõna ei ole esmalt minu enda jaoks avanenud, ei saa ma kuidagi loota, et suudaksin seda kellegi teise jaoks avada või elavana näidata. Nii on mu palve iga kord jutlust ette valmistama asudes, et Jumal näitaks mulle just seda värsket ja elavat tõekildu oma igavese ja muutumatu Sõna sügavustes, mis saaks siin ja praegu puudutada ja usus kasvatada nii mind ennast kui mu jutluse kuulajaid.

Meeli

Luuletus:

Aeg

Aeg on asja algataja,
aeg on asja lõpetaja,
aeg on asja mõtestaja,
aeg on hea õpetaja.

Ei saa muuta aja sammu,
aeg on nüüd ja olnud ammu.
Asjad käivad aegamööda,
sinu rutt ei aega muuda.

Aeg ei anna kõigeks aega,
nii on olnud ajast-aega.
Aega tuleb lihtsalt võtta,
mõtle hästi, ära tõtta.

Aeg viib ükskord ajatusse,
igavesse olemisse.
Aeg viib teele, aeg viib Tõtte -
igavese Looja ette.

MAIRE SIMM
Tallinna kogudus

Ebenezer-konverents Jeruusalemmas

Alanud aasta 16.-29. jaanuaril oli meil võimalus külastada Iisraeli ning osaleda rahvusvahelisel Ebenezer-konverentsil Jeruusalemmas.

Tegemist on kristliku organisatsiooniga, mis 25 aastat on aidanud juutidel üle maailma tagasi pöörduda nende kodumaale Iisraeli. Kunagi 90-ndatel kuulsime pastor Endel Rangilt, et selline organisatsioon on olemas ning teadsime, et ta suhtles inimestega, kes Ebenezeris töötasid. Kuid toona oli see kui kaugeloleva valguse kuma, mis oli küll huvitav, kuid otsest tähendust me elule veel ei omanud. Aastate jooksul on Jumal me südames avardanud armastust ja ilmutust Iisraeli suhtes. Elame ajastul, kus 3000 aasta vanused prohveteeringud täituvad me oma silme all: juudid, kes on olnud ligi 2000 aastat üle maailma laiali pillutatud, on pöördumas tagasi Iisraeli. Sellesarnast nii pikalt laialipillutatud rahva kodumaale kokkukogunemist ei ole inimkonna ajalugu varem näinud. Selliseid imesid saab

Konverentsil osales 200 inimest 40 rahvusest.

Soome-ugri esindus Jeruusalemma konverentsil.

teha ainult Jumal ning Tema tegudel on alati tähendus ja eesmärk. Ühtepidi pärandosale tagasiviimist andis Jumal meilegi Jeruusalemmas kogeda: organisatsioon Ebenezeri hümniks on valitud Charles Wesley poolt 1762. aastal loodud laul *Almighty God of Love*, mille teksti inspiratsioon põhineb Js 66:19, 20

Bar-Mitzvah pidustused Nutumüüri ees.

Bar-Mitzvah, 13-aastane poiss vastutab nüüd ise Jumala tahte kuulmise ja täitmise eest.

ja Rm 11:26 salmidele. Kes teab – võib olla ühel päeval saame Jumalat kiitma oma teenistustel selle võrratu hümni emakeelsete sõnadega. Oli julgustav leida, et metodistlikus pärandis on olemas usk ja arusaam Jumala plaanist Iisraeli taastamise ning tuleviku kohta.

HANS JA SIRLY LAHI
Sakussaare kogudus

Külaskäik USAsse

Põhjala- ja Balti piiskopi kabineti visiit Ühinenud Metodisti Kiriku agentuuridesse New Yorgis, Washingtonis ja Nashvilles toimus 2.-8. jaanuarini. Tutvuti eri valdkondade tööga ja loodi sidemeid edasiseks koostööks. Muuhulgas külastati Ühinenud Metodisti Maja Washingtonis Kapitooliumi lähedal ja ÜMK keskust ÜRO peahoone vahetus naabruses. Visiidil osalesid piirkonna kõik superintendendid ja piiskop Christian Alsted.

Superintendent TAAVI HOLLMAN

Diakoonia ja hingehoiu koolitus Tallinnas

4.-5. veebruaril võtsime koos 50 osavõtjaga osa inspireerivast ja väga vajalikust diakoonia ja hingehoiu koolitusest, mille tõid meile kristlikud sõbrad Norrast, Oslo Diakonova Kõrgkoolist, mis on teinud aastaid koostööd EELK Diakooniahaiglaga Tallinnas. Koolitus oli mõeldud vaimulikele, diakonidele, kaplanitele, sotsiaaltöötajaile ning ka koguduste töötegijaile. Keskenduti põhiliselt praktilistele oskustele, kuidas teiste inimeste aitajana ise Jumalale kasutatava „tööriistana" säilida, et end mitte (aina andes) jõust tühjaks kurnata. Teisisõnu – kuidas iseenda eest hoolt kanda ja üksteist (ka kogudusena) selles aidata. Mitmel puhul rõhutati, et seda on vaja õppida. Loengud sisaldasid veel terviklikku inimkäsitlust, jumalapilti ja enesepilti, teooriat perekonnast kui tasakaalustatud tervikust, eneseabi strateegiaid (vältimaks läbipõlemist); hingehoidu ja vaimulikku nõustamist. Läbivaks teemaks oli palve kui südame avamine Jumalale ning tagasivaade päevale (kui kokkuvõte).

ANNELI KLAUSSON
Tallinna kogudus

Aldersgate'i seminar Saaremaal

Seminar „Elu Pühas Vaimus" toimus 12.-14. veebruaril Kuressaare kirikus, mis rahvakeeli puukiriku nime kannab. Teenis Aldersgate´i eesti-inglise meeskond, kelle peamine ülesanne ongi julgustada Püha Vaimu tööd kirikuelus.

Käsitlusele tulid teemad: Isa tõotus ja Püha Vaimu annid; Püha Vaimu andide vastuvõtmine; Elu Vaimus; ülistuse, elu, lapsepõlve, pühaduse, tõe, armastuse, väe, palve, ühtsuse, juhtimise ja autoriteedi vaim.

Üheskoos leiti, et Jumal on valmistanud koguduses ette viljaka maa, sest kogetakse rõõmu ja avatust. *KT*

Ingliskeelsed jumalateenistused

14. veebruaril alustas Tallinna koguduse juures tegevust ingliskeelne kristlik osadusgrupp Acts 2. Osadusgrupi nimi „Acts 2" viitab Apostlite tegude raamatu teisele peatükile, mis kirjeldab seda, kuidas kristlased hakkasid kogunema ja sündis kirik. Acts 2 osaduskond ei ole siiski omaette kogudus, vaid Tallinna metodisti koguduse tööharu.

Tallinna metodisti koguduse eestikeelsed jumalateenistused tõlgitakse igal pühapäeval sünkroontõlke vahendusel inglise keelde – nii on inglise keelt kõnelejail võimalik osa saada teenistustest. Acts 2 pakub täiendavat võimalust rohkem isiklikult jagada, õppida ja palvetada. Acts 2 tegevuskava on kokku võetud Apostlite tegude 2:42: „Aga nemad püsisid apostlite õpetuses ja osaduses, leivamurdmises ja palvetes." Ülejäänus loodame Jumala peale, kes annab vaimulikku kasvamist. Tööharu juhatab Tallinna metodisti koguduse rahvusvahelise teenimisharu pastor Douglas Childress.

Acts 2 avaüritusele kogunes 20 osalejat 5 kontinendilt ja 8 erinevast riigist. Inglise keel ei ole enamikule osalejatest emakeeleks, vaid meie ühiseks suhtluskeeleks.
Douglas Childress ja tema abikaasa Külli Tõniste jagavad oma visiooni Acts 2 osadusest: „Tunneme, et kirikule on hea näha enda keskel inimesi teistest kultuuridest. Me rikastame vastastikku üksteist. Ka on hea, kui ingliskeelsed inimesed, elades ajutiselt või alaliselt Eestis, suhtlevad ka eesti inimestega, mitte ei isoleeru. Oleme väga tänulikud kõigi avatud südamete eest Tallinna koguduses, kes tööharu toetavad."

KÜLLI TÕNISTE

Fotod: Mark Nelson

Eesti ja vene koguduse ühine sõbrapäeva jumalateenistus

Juba pikki aastaid on Tallinna metodisti kirikus külg külje kõrval tegutsenud eesti- ja venekeelne kogudus (juriidiliselt üks kogudus). Sõbralikult jagatakse ühist kirikuhoonet ning toimetatakse usinalt omi asju. Koos peetakse juhatuse koosolekuid, koguduse aastakoosolekuid ning ühiste jõududega korrastatakse igal kevadel kiriku hoov ja ümbrus. Ometi pole kogudused, nii kaua kui mäletan, korraldanud ühiseid jumalateenistusi. Ühel teisipäeva hommikul 2015. aasta lõpus, peale juhatuse koosolekut istusime koos kohvilaua taga ja rääkisime juttu. Muu hulgas kerkis üles idee pidada paar korda aastas ühine jumalateenistus. Esimeseks kuupäevaks sai kokku lepitud 14. veebruar. Alles paar nädalat enne esimest ühisteenistust avastasin endalegi üllatuseks, et tegu on sõbrapäevaga. Suur rõõm oli koos Jumalat ülistada, koos palvetada. Pastor Aleksandr Fjodorovi sõnum oli sellele päevale väga kohane – nimelt rääkis ta takistustest sõprussuhetes. Peale jumalateenistust oli kohvikus kaetud ühine söögilaud. Võime öelda, et Jumal väga õnnistas seda ühist ettevõtmist ning koguduse poolt tuli väga palju head tagasisidet. Ainuke „nurin" tuli vaid selles, kui kuuldi, et järgmine ühine jumalateenistus toimub alles sügisel. Võtsime koguduse juhatusega seda arvesse ja kui Jumal lubab, toimub järgmine ühisteenistus juba suvel.

JOEL AULIS
Tallinna kogudus

Fotod: Aleksandr Fjodorov

Piiskopi nomineerimine ja valimine

Kirikukorra paragrahv *405. *Piiskoppide valimine ja ametisse pühitsemine* sätestab nõuded piiskopikandidaadile, ametiaja pikkuse, nominatsiooni korra ja hääletusprotsessi tingimused. Põhjala ja Baltikumi piiskop valitakse Põhja-Euroopa ja Euraasia keskkonverentsil, mis koguneb 19.-23. oktoobril k.a. Fredrikstadis, Norras. Piiskop Christian Alsted on teeninud alates aastast 2009. Tema esimene ametiaeg lõpeb 1. jaanuaril 2017. Vastavalt Kirikukorrale on tal võimalik saada tagasi valitud järgmiseks neljaks aastaks. Piiskop Christian on andnud nõusoleku uuesti kandideerida.

Nominentide esitamine

Nominatsioone piiskopi ametikohale on võimalik esitada enne 10. juulit 2016 Kopenhaagenis asuvasse piiskopi kontorisse.

Superintendent TAAVI HOLLMAN

EKN presidendi valimine

Eesti Kirikute Nõukogu töökoosolekul, 18. veebruaril, valiti Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku peapiiskop emeeritus Andres Põder taas tagasi Eesti Kirikute Nõukogu presidendiks järgnevaks kolmeks aastaks. Peapiiskop Põder on olnud selles ametis alates 2013. aastast. Asepresidentideks valiti tagasi Rooma-Katoliku Kiriku piiskop Philippe Jourdan ja Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja Baptistide Koguduste Liidu president pastor Meego Remmel.

Eesti Kirikute Nõukogu pressiteade

Külaskäik Fokolaaride juurde

EMK Tallinna koguduse liikmed Tarmo Lilleoja, Harry Välja ja Andres Kapp viibisid 2-6. märtsil rahvusvahelisel konverentsil Itaalias, Castel Gandolfos, Mariupolis. Kutsujaks oli Fokolaaride liikumine, kes korraldas oma kaunis konverentsikeskuses oikumeenilise ürituse, millel osalesid ca 800 delegaati 20 riigist. Esimesel päeval korraldati osavõtjatele Vatikani ja Rooma ekskursioon ning toimus ka paavsti audients Püha Peetruse platsil. Paavst Franciscus (Jorge Mario Bergoglio) tervitas ka Fokolaaride konverentsil osalejaid. Lisaks katoliiklastele oli konverentsile saabunud Ukraina uniaate, anglikaane, Armeenia kiriku esindajaid, kristlasi reformeeritud kirikust ja kolm inimest EMK-st. Castel Gandolfo, mille territooriumil asub Fokolaaride konverentsikeskus, on eelkõige paavstide suveresidents, kus veedab vanaduspäevi paavst Benedictus XVI (sünninimi Joseph Ratzinger). Asukoht on vulkaanikraatrisse tekkinud looduslikult kauni järve kõrgel kaldal.

Itaalias viibisime veel kaks päeva pärast konverentsi lõppu ning külastasime ka Naapolit ning Vesuuvi vulkaani jalamil asuvaid Pompei varemeid.

Fokolaaride (Focolare) liikumise asutaja oli juudi-itaalia päritolu katoliiklik aktivist Chiara Lubich (22.01.1920–14.03.2008). Liikumist võib nimetada ka rooma-katoliku kirikuga seotud ilmikorduks, mille tuumiku moodustavad fokolariinid, kes on andnud tõotusvande ja järgivad tsölibaati. Laiem ring kujutab endast aga tavalisi ilmikuid ja pereinimesi, kes järgivad liikumise põhimõtteid, eelkõige Johannese evangeeliumis seisvat Jeesuse armastusekäsku. Liikumine liidab üle 100 000 liikmega kogukonda 182 riigis. Lisaks katoliiklastele on erinevatesse konfessioonidesse kuuluvaid liikumise sõpru üle terve maailma.

Fokolaaridel on aktiivsed oikumeenilised kontaktid protestantlike kirikutega. Armastuse sidet otsitakse veel ka judaistide, budistide, moslemite ning isegi ateistidega. Liikumine tugineb universaalse vendluse ideele terves maailmas (Jh 17:23). Itaalia sõna „focolare" tähendabki perekonda või kodukollet.

Avastus, et Jumal on armastus, avas uue horisondi ja märkis ära otsustava suunavaliku liikumise rajaja Chiara Lubichi elus ning sealt edasi miljonite inimeste elus. Püütakse rakendada ühtsuse ja armastuse printsiipi üksikisikute, sotsiaalsete ja religioossete kogukondade ning rahvaste vahel.

Fotod: Andres Kapp

Albano järv.

Fokolaaride konverentsikeskus Castel Gandolfos.

Foto: Nico Tros

EMK delegaadid Andres Kapp, Tarmo Lilleoja ja Harry Välja.

Konverentsi läbivaks teemaks oli paavst Franciscuse poolt ellu kutsutud halastuse aasta sõnum. Kõlama jäi vajadus ühtsuse ja dialoogi otsimiseks eri kirikute ja kogukondade vahel ja seda just pagulaskriisist räsitud Euroopas ning Lähis-Idas. Headeks näideteks võib lugeda paavsti ja Venemaa õigeusu kiriku patriarhi kohtumist Kuubal. Samuti mitmeid planeeritavaid paavsti külaskäike reformatsiooni 500. aastapäeva üritustele ja ühisdokumenti õigeksmõistmise kohta koos luterlastega. Lahati mõtteid ristimise, Piibli sõnumi ja kolmainsuse üle. Vatikani Teine Kirikukogu avas dialoogi erinevate kirikutega eri tasanditel, aga vaja on veel enamat, sest pole ju veel ühist armulauaosadust. Seoses sellega me ikka veel kogeme koos Kristusega kannatusi vaimses mõttes edasi. Konverentsi siduvaks ideeks oligi just oikumeenia ja oikos.

Ma usun, et Jumala käes on tõhusaks tööriistaks ka Fokolaaride kogukond.

Foto: Harry Välja

ANDRES KAPP
Tallinna kogudus

Piiskopi kontorist: Kirsten Hastrup on meie piiskopi uus administraator-assistent

Piiskop Christian Alstedi senine administraator-assistent Lilli Uth jääb alates maikuu lõpust vanaduspuhkusele ja tema töö võtab üle Kirsten Hastrup (54), kes on omandanud õpetaja hariduse ja läbinud kraadiõppe inglise ja prantsuse majanduskeele vallas.

Kirsten on töötanud projektijuhi ja korrespondendina, viimased 12 aastat on olnud õpetaja Lyngby üldhariduskoolis Lindegardsskolen. Aastal 2005 ühines Kirsten Hastrup koos oma abikaasaga Ühinenud Metodisti Kiriku Jeruusalemma kogudusega Kopenhaagenis. Tema kaks täiskasvanud poega on mõlemad aktiivsed kiriku laste- ja noortetöös. Kirsten astus uude ametisse juba 22. veebruaril ja võtab töö lõplikult üle pärast Lilli lahkumist maikuu lõpus.

19.-23. oktoobril toimub Norras Fredrikstadis keskkonverents, kus on võimalus tänada Lillit tema töö eest piiskopi administraator-assistendina alates 2009. aastast.

CHRISTIAN ALSTED
piiskop

Koguduste Rajamise Ümarlaud

Eelmise aasta lõpust on Eesti konfessioonide ja kirikute juhid kogunenud, toetamaks üksteist ja tegemaks koostööd uute koguduste rajamiseks meie maal. See initsiatiiv sai nimeks Koguduste Rajamise Ümarlaud (KRÜL).

■ Koguduste rajamise ümarlaud (KRÜL) esindab erinevaid kristlikke uskkondi Eestimaal, kes kuulutavad Jeesust Issandana, näevad üksteist osana üleilmsest Kristuse ihust, tunnustavad üksteise traditsioone ja praktikaid. Hetkel on esindatud EELK, EEKBKL, EMK, EKNK (+Vineyard)

■ Koguduste rajamine on evangeeliumi kuulutamine, mille tulemuseks on Jeesust järgivate kogukondade teke.

■ Me töötame Kristuse ihuna üheskoos, eesmärgiga näha kogudusi paljunemas üle Eestimaa igas inimgrupis ja kultuuriruumis

Kui vaadata viimase 5 aasta jooksul toimunut, siis on palju põhjust tänulik olla! Eestimaal on selle ajaga tekkinud mitmeid uusi kogudusi ja tööpunkte: 3D (EKB), Laagri (EKB), TELK (EKB), Kalamaja Kogukonnad (EKB), TIF (EKB), Fookus (EKNK), Living Room (iseseisev), Mustamäe Maarja-Magdaleena (EELK), Saku Toomase (EELK), Paldiski (EKNK), Viljandi (EKNK), Maardu (EKNK), Kärdla Misjonikogudus (iseseisev), Valjala Rahukoguduse Kuressaare kogudus (EKB), Sillamäe kuulutuspunkt (EELK), Saue kuulutuspunkt (EELK), Lasnamäe Markuse kuulutuspunkt (EELK), Helsingi venekeelne kogudus (EMK), Järvakandi tööpunkt (EKB), Kunda tööpunkt (EKB), RCCG Rohelise Karjamaa Tartu filiaal (RCCG) ja küllap veel mitmed teised.

2016. a. jooksul tahame me ümarlaua poolt kokku panna 12 videolugu koguduste rajamisest Eestimaal.

Videolood on lühikesed ning mõeldud näitamiseks Eestimaa kogudustes ja kirikutes eesmärgiga kutsuda üles palvetama Jumala kuningriigi laienemise pärast ning toetama üksteise tööd selles valdkonnas. **Siin on lingid kahele esimesele videoloole:**

1. EELK koguduse rajamine Lasnamäel - https://youtu.be/CyDGSbxdbKI
2. Maardu EKNK koguduse rajamine - https://youtu.be/rkF3wSqR4Y8

Kutsume kõiki kogudusi kasutama seda head võimalust ning näitama neid materjale oma kogudustele.

Superintendent TAAVI HOLLMAN

Eestpalvepäev ÜMK Peakonverentsi eest

Ühinenud Metodisti Kiriku (ÜMK) Peakonverents toimub 10.-20. mail Portlandis, Oregonis USA-s. Alates 1. jaanuarist algatati eestpalvekett 24/7 palvetamaks Peakonverentsi eest. Maailmas on 131 ÜMK Aasta- või Regionaalkonverentsi. Huvitav on märkida, et 1. jaanuarist 2016 jäi Peakonverentsi alguseni 131 päeva ja nii jäi igale aastakonverentsile eestpalveteks üks ööpäev (24 h). Palveüleskutse sisuks on katta kõik need 131 päeva 24/7 palvetega, paludes Issanda kätesse konverentsi delegaadid ja kirikute juhid, et Jumala juhatus võiks olla kõigi otsuste üle ning Jumal annaks tarka meelt, armastavat südant, mõistmist ning igatsust teha ja täita Issanda tahet. Eesti Aastakonverentsile on määratud palvepäevaks laupäev, 7. mai. Kuna ÜMK ülemaailmsel tasandil kuuluvad Eesti Aastakonverentsi alla ka Läti ja Leedu piirkondlikud aastakonverentsid, siis jagame seda palvevastutust laupäeval, 7. mail koos Läti ja Leedu kogudustega. Viimase Keskkonverentsi statistika põhjal (2012) oli meil kolme riigi peale kokku 48 metodisti kogudust, Eestis 24, Lätis 13 ja Leedus 11. Nii on igal kogudusel võimalik palvetega katta 30 minutit, et kõik 24 h saaks kaetud. Vastav palvegraafik on pastoritele teada antud. Küsi oma pastorilt, millal sina saad konkreetselt eestpalveketis osaleda!

7. mail palvetavad kogudused alljärgnevatel aegadel:
kell 0.00–3.00 Eesti 6 kogudust;
3.00–4.30 Läti 3 kogudust;
4.30–6.00 Leedu 3 kogudust;
6.00–15.00 Eesti 18 kogudust;
15.00–20.00 Läti 10 kogudust ja
20.00–24.00 Leedu 8 kogudust.

Superintendent TAAVI HOLLMAN

Eelmisel sügisel loodi EMK Kirikuvalitsuse otsusega väikegrupi materjalide tõlketööfond.

Fondi eesmärgiks on koguda vahendeid grupitöö materjalide trükkimiseks ja väljaandmiseks. Teretulnud on iga annetus.

Annetuse saab teha
saaja: Eesti Metodisti Kirik
EE641010052004731009
selgitus: „Grupitöö materjalide tõlkefond"

EMK Aastakonverents toimub 17.-19. juunil 2016 Tallinna metodisti kirikus.

Toomas Pajusoo 70

Käesolev artikkel ei pretendeeri sellele, et kajastada kogu pastor Toomas Pajusoo elulugu ja teenistuskäiku kirikus. Pigem on see ajendatud soovist meenutada mõningaid hetki oma armsa kristliku venna ja kaastöölise elust ja tööst, kuna üks oluline daatum tema elus on juba ukse ees.

Kui autoriteetsed riiklikud dokumendid ei kinnitaks, et Toomas Evaldi poeg Pajusoo, EMK Tallinna Koguduse vanempastor sündis 8. aprillil 70 aastat tagasi, siis võiks mind hakata vaikselt purema kahtluseuss. Miks?

Aga mida teie arvaksite mehest, keda te päevast päeva näete ja kes kadestamisväärse noorusliku energiaga liigub ja töötab; innukalt osaleb palvegruppides, millest mõni on juba aastakümneid katkematu regulaarsusega varastel hommikutundidel koos käinud. Ja kes koguduse kantslist ususeemet inimsüdamete põllumaale külvanud ja ikka veel külvab.

Tooma elumoto näib olevat: „Palveta, õpi ja tööta!" Usu ja palveseemne külvas Toomase südamesse tema ema Valve. Mäletan tema kaunist lauluhäält ja oskust valmistada väga ilusaid ja maitsvaid piparkooke. Ka oma sõbraliku naeratuse on ta pärandanud Toomale.

Ema julgustav eeskuju õpetas Toomast varasest lapsepõlvest alates tänus ja palvetes Jumalaga suhtlema. Sealt pärinesid esimesed elumuutvad kogemused nagu Jumala vastused puhtsüdamlikele palvetele ja Issanda selgitus unenäo kaudu, kui puhas peab olema süda, et pärida taevariiki.

Kõik see viiski teda juba noormehe-eas, umbes 50 aastat tagasi, teadliku otsuseni järgida Jeesust. Toomas liitus kogudusega ja hakkas aktiivselt osa võtma koguduse muusikatööst. Koguduse keskelt leidis ta ka oma kalli abikaasa Heidi. Neile sündis tütar Evelin, kellest on saanud helilooja, kelle loodud kauneid laule laulavad mitmed kirikukoorid.

1980. aastate lõpul oli kirikus terve plejaad vanema põlvkonna pastoreid ja diakone saanud kutse taevakoju; nende hulgas ka A. Kuum ja H. Oengo, kes olid palju aastaid teeninud Tallinna metodisti kogudust ning teatud perioodidel ka kogu kirikut superintendentidena.

Saabus aasta 1990. Olin EMK-s tol ajal superintendendi ametis ja ühtlasi ka Tallinna koguduse pastor. Oli vajadus täiendada töötegijate ridu. Teatavasti pole koguduse karjaste kandidaatide „pink" kunagi eriti pikk olnud, ei nõukogude ajal ega praegugi.

Koguduse pastori kandidaat oli vaja leida vendade hulgast, kes pikema aja vältel olid osutunud ustavaiks Issandale ja Tema kogudusele. Kindlasti pidi tal olema kutsumus Jumalalt ja eeldused Sõnaga teenimiseks ning laitmatu reputatsioon ka väljaspool kogudust. Selliseks kandidaadiks osutus vend Toomas.

Mäletan päeva, kui me koos Toomasega olime autoga teel Järvakandi tehasesse, et sealt tema ehitusjärgus olevale majale aknaklaasi tuua. Kuni tolle päevani ma polnud Toomase kuuldes puudutanud koguduse karjase kutsumise teemat. Sisimas tundsin, et antud hetk oli selleks sobiv. See ettepanek tuli talle ootamatult. Toomas jäi üpris tõsiseks ja ütles, et ta otsib selleks Jumalalt selgust ning konsulteerib ka oma abikaasa Heidiga.

Mõlemas mainitud instantsis süttis roheline tuli ning Toomasele ei osutunud ületamatuks takistuseks ka fakt, et tal tuli rahulduda kordades väiksema palgaga kui see, mida ta teenis inseneriametis.

Arhiivifoto

Toomas ordineeriti vanemaks 9. detsembril 1990 piiskop Hans Växby poolt. Tollest ajast on möödunud 25 töörohket aastat EMK Tallinna Koguduses. Sellest ajast suur osa EMK Kirikuvalitsuses, Eesti Kirikute Nõukogus ja lisaks mitmesugustel ÜMK rahvusvahelistel tasanditel.

Üks väga tähtis osa Toomase elus on olnud õppimine. Nimetan vaid kolme kooli, mida ta on lõpetanud: Tallinna Polütehniline Instituut, EMK Teoloogiline Seminar, TCMI Instituut Austrias (magistrikraadiga). Lisaks neile veel arvukalt kursusi, seminare, täiendõppeid.

Ka Tallinna pühakoja püstitamisel ja juhtides kiriku orelifondi, on Toomasel olnud tähelepanuvääriv osa. Selleks soovin Sulle 70. juubelisünnipäeva puhul ja Su armsale perele rohket õnnistust Jumala Sõnaga „Veereta oma tööd Issanda peale, siis su kavatsused lähevad korda!" (Õp 16:3.)

Vennalikult OLAV PÄRNAMETS

PALJU ÕNNE!

Kirikuvalitsus õnnitleb:

26. jaanuar, Meeli Tankler - 60

8. aprill, Toomas Pajusoo - 70

28. aprill, Stanislav Ossipov - 40

Koduteel õnnitleb:

9. aprill, Anne Saluraid - 65

URVE AULIS 75

24. veebruaril ei olnud sünnipäev üksnes Eesti Vabariigil, vaid ka Urve Aulisel, kes kindlalt kuulub Tallinna metodisti koguduse raudvara hulka. Ta on palju aastaid õpetanud-juhatanud koguduse segakoori ja olnud üks juhtiv ning innustav jõud oma isa, Hugo Lepnurme nimelise oreli ideest tegelikkuseks saamise protsessis.

Armas Urve, olgu Jumala imeline arm jätkuvalt Sinuga!

Tänulik kogudus

MAIRE SIMM 75

„...Ei saa muuta aja sammu,
aeg on nüüd ja olnud ammu..."

Aja sammu muuta pole suutnud Sinagi, armas Maire, kes sa hiljuti, sõbrapäeval, tähistasid oma 75. juubelisünnipäeva.

Et „aeg on aja mõtestaja, aeg on hea õpetaja", oleme võinud välja lugeda Sinu rikkalikust luulevaramust.

Soovime Sulle uueks eluaastaks rohket Jumala õnnistust ja ikka värsket aja mõtestamist!

Sinu kogudus

John Wesley oikumeeniline meelsus – katoolne vaim

Koostanud ANNE SALURAID,
EMK Teoloogilise Seminari piibliõppe ja kreeka keele lektor

Vaatamata sellele, et John Wesley't peetakse metodisti kiriku rajajaks – oma tegevusega ta seda kahtlemata oli – ei olnud tal endal kunagi mõtet ega kavatsust rajada omaette kirikut. Ta ise jäi elu lõpuni Inglise kiriku liikmeks ja ka Ameerikas tekkinud metodisti kiriku jaoks koostatud 25 usuartiklit lähtusid Inglise kiriku usuartiklitest, väljendades tema arusaamu põhilistes usuküsimustes ja jäädes põhjapanevaks õpetuslikuks aluseks kogu metodistlikule liikumisele üle maailma.

Õigupoolest anti nimetus „metodistid" Oxfordi üliõpilaste Püha Klubi usinatele liikmetele pilkenimena, kuna nood metoodiliselt Jumalat otsisid – järjekindlalt Piiblit uurides, palvetades ja paastudes ning almuseid andes. Wesley't iseloomustava metoodilise entusiasmiga organiseeris ta hiljem pöördunud inimesi samal eesmärgil klassidesse – väikestesse osadusgruppidesse.

Mõned kriitikud on muidugi väitnud, et ega Wesleyl endal polnud originaalseid teoloogilisi ideid, vaid kõik, mis ta välja pakkus, oli laenatud teistelt. Maxie Dunnam ütleb aga oma raamatus "Kristlase tee Wesley järgi", et isegi kui see peaks nõnda olema, ei lahendaks see siiski Wesley enda ega ka metodistliku liikumise vaimse hoo saladust. Tema originaalsus, kirjutab Maxie Dunnam, peitus just tema laenamises, kohandamises ja erinevate elementide süsteemiks kombineerimises. Tulemus sai lõpuks dünaamilisem kui lihtsalt nende elementide summa. Ta oskas panna kaugeleulatuvad ja plahvatuslikud tõed ainsasse, mõnikord väga lihtsasse lausesse nagu näiteks:

- Maailm on minu kihelkond.
- Olulistes küsimustes üksmeel, ebaolulistes vabadus, kõigis asjus armastus.
- Kui sinu süda on minu vastu sama siiras kui minu oma sinu vastu, siis anna mulle oma käsi osadusmärgiks.

Koostajale tundub, et need kolm nopet Wesley paljudest ütlustest võiksid olla ka lähtekohaks kõnelemaks tema oikumeenilisest meelsusest ehk nagu ta ise tavatses öelda – **katoolsest vaimust.** Vajadust katoolse vaimu järele tajus ta juba 18. sajandil, kui kirjutas ühele rooma–katoliiklasele: „Kui me ei saa veel jagada ühesuguseid arvamusi, siis tohime me siiki üksteist ühel viisil armastada. Kindlasti ei saa me sel viisil ülekohut teha. Sest keegi ei saa selles silmapilkugi kahelda: Jumal on armastus ja kes jääb armastusse, see jääb temasse."

Niisiis tundis Wesley suurt muret kiriku ühtsuse – siiski mitte ühetaolisuse – pärast ja uskus siiralt, et Kristuse kavatsuse kohaselt on katoolne vaim kiriku tõeliseks tuumaks.

Näib siis, et sarnaselt Pauluse kogemuslikule ilmutusele, toetus ka Wesley oma tegevuses isiklikule kogemusele. Sündis ju metodism vaimustusest ja Püha Vaimu antud sügavast rõõmust (EMK Kirikukord, 1989, 15).

Muidugi, kui pidada silmas tänapäeval metodisti kirikutes üle maailma peetavate jumalateenistuste vormirikkust, võiks ju väita, et Wesley sõnade tõlgendamine on sillutanud tee teise äärde. Kas metodisti kirikusse kuuluv kristlane võib uskuda peaaegu mida tahes Jumalast, Jeesusest Kristusest ja lunastusõpetusest? Kuid viimasel puhul oleks see Wesley arusaamade vastupidine mõistmine ja kaugel ta enda mõtteviisist *. *Mis puutub jumalateenistuste välisesse vormi, siis leiab siit nii Inglise kiriku liturgiat kui vabakoguduslikku koosolekut, ning nende kahe äärmise vahele jäävat, sh ka Eestis.*

Küsisin kord ühelt briti metodisti

kiriku pastorilt, kuidas näeb tema arvates välja ehtne metodistlik jumalateenistus? Ta vastas: „Kui seal peetakse üks korralik jutlus ja lauldakse 5 südamest tulevat Wesley hümni, siis on see metodistlik teenistus."

Tulles tagasi metodistliku õpetuse sisu ja katoolse vaimu juurde, tõdeb Maxie Dunnan, et üheks tõelise segaduse põhjuseks tänapäeval on Wesley katoolse vaimu kontseptsiooni mittemõistmine ja kuritarvitamine, mida püütakse õigustada „teoloogilise pluralismiga". See on aga hoopis vastupidine Wesley nägemusele katoolsest vaimust. See pole olnud ega ole ka täna spekulatiivne vabadus, ükskõiksus kõigi seisukohtade suhtes või ebakindlus igas õpetusetuules. Wesley ei pidanud silmas seda, vaid ikka kristliku õpetuse põhitõdesid.* Oma brošüüris „Metodisti iseloom" kirjutas Wesley: „Mis puutub arvamustesse, mis ei ründa kristluse põhitõdesid, me mõtleme ise ja lubame mõelda ka teistel. Millised need ka poleks, pole need metodistidele eraldusmärgiks. Ma arvan, et Issand hoolib neist vähe!"

Wesley jätkab oma metodistliku karja manitsemist: „Mina manitsen teid vennad, Jumala halastuse tõttu, et meie seas ei oleks lahknemisi. Kas sinu süda on sama siiras kui minu oma sinu vastu? Ma ei küsi rohkem midagi. Kui on nõnda, siis anna oma käsi, sest arvamised ja tingimused ärgu hävitagu Jumala tööd. Kas sa armastad ja teenid Jumalat? Sellest on küllalt! Ma ulatan osaduse märgiks oma parema käe. Maailma vajab palju enam seda, et katoolne vaim ilmutaks end meie erinevates usuliikumistes".*

Wesley: Me ei pääse vajadusest pidada mõningaid õpetusi keskseteks, ning me saame aru, et just need on minimaalseks aluseks igasugusele kristlikule õpetustööle...

Niisiis tundis Wesley suurt muret kiriku ühtsuse – siiski mitte ühetaolisuse – pärast ja uskus siiralt, et Kristuse kavatsuse kohaselt on katoolne vaim kiriku tõeliseks tuumaks. Ta kommenteerib siin lisaks tekstilõiku Matteuselt: „Ja kui te lahkesti tervitate ainult oma vendi... (5:47) – siin heidab meie Issand tõenäoliselt pilgu neile eelarvamustele, mis eri usulahkudel on üksteise suhtes./…/. Annaks Jumal, et nendest enam ei hoolitaks." **

Kõige enam oli Wesley'l kahju sellest, et lõhed ja lahkarvamused kahjustasid **kiriku missiooni.** Wesley oli veendunud, et missioon ja ühtsus on lahutamatud ning seetõttu **püüdis ta näha erinevuste taga seda, mis ühtsusele viitaks.**

Loomulikult tabas teda nende vaadete pärast kriitika „usulise põhimõttelageduse" pärast. Kuid küsigem, kas Wesley ikkagi tahtis teoloogiliste erinevuste tähtsuse ja sügavuse ees silma kinni pigistada? Ta vastab sellele Whitefieldi surma puhul peetud kõnes nõnda: „On mitmeid vähem olulisi õpetusi, mille suhtes isegi siirad jumalalapsed on lahkarvamusel. Ja ma ei arva samuti, et peaksite jagama minu vaateid. Selleks pole vajadust, ma ei oota ega soovigi seda… Jäägu kõik vaated ühele või teisele poole, ainult anna mulle oma käsi!".** Whitefield oli nimelt üks Püha Klubi liikmetest, kes hiljem kaldus pooldama Kalvini õpetust „ettemääratusest ja omistatud õigusest". Kuid Wesley pidas silmas ka kveekereid (liikumine, mis rõhutas isiklikku Kristus-kogemust ja lihtsust kõiges), baptiste (kes õpetasid üksnes täiskasvanute ristimist) ja independe (usulis-poliitiline liikumine), osutades sellega **õpetuse ja vaadete vahelisele erinevusele**. Ometi, kõige selle juures andis Wesley endale aru, et seda vahet pole kerge teha ja alal hoida: „Me ei pääse vajadusest pidada mõningaid õpetusi keskseteks ning me saame aru, et just need on minimaalseks aluseks igasugusele kristlikule õpetustööle ja et oikumeenilised suhted saavad lähtuda vaid sellelt aluselt," kirjutas ta oma sõbrale. Seepärast ei ole ka õiglane öelda, nagu poleks ta erijoontele tähelepanu pööranud või oleks läinud õpetuses pragmaatilistel põhjustel hoopis kompromissile, et vaid ühtsust saavutada. Vastupidi, ta uskus, et usu ja kirikukorra erinevuste tõttu peaksid usklikud püsima oma kogudustes – niikaua kui püsivad lahkarvamused ja erinevad vaated.

Kuid Wesley oli ka veendunud, et erinevuste kiuste võivad kristlased ühineda selleks, et kuulutada maailmale evangeeliumi keskeid tõdesid: õpetust pärispatust, Kristuse jumalikkusest, lepitusest, õigeksmõistmisest üksnes usu läbi, Püha Vaimu tööst ja kolmainsusest. **Seega ootas Wesley käe andmist ühises evangeeliumi kuulutamises.** Kirik oli ja on olemas eeskätt selleks, et teenida ja tunnistada. Samas õpetas ta, et tunnistamine on puudulik, kui unustatakse, et kirik omab kogu oma usu ja kirikukorra ulatuses – teenimistöös, õpetamises, sakramentides, liturgias ja kooselus – elulist tähtsust usklike kasvamises Jumalariigi elu täiusesse.** Viimasele toetub ka ta õpetus isiklikust ja sotsiaalsest pühitsusest, mida Wesley nimetas „südamest tulevaks usuks". Wesley elas ise selle järgi. „Maailm on minu kihelkond," tavatses ta öelda. Kogemus, mille ta sai 1738. aasta maikuus Aldersgate'i tänaval, sundis teda minema inimeste juurde, kes elasid sügavaimas viletsuses ja harimatuses. Evangeelne tegevus nende hulgas ei küsinud eriarvamuste kohta, küll aga inimeste vajaduse järele, andes seeläbi maad katoolsele vaimule.

Kas Wesley pakkus ka omalt poolt mõnd konkreetset lähenemisteed eri kirikute vahel?

Jah, ta nimetas kolm teed, mis võiksid lähendada: erasmuslik, kirikukeskne ja pietistlik tee. Esimene neist tähendas otsida ühtsust „mõningaid vajalikke ja põhilisi õpetuspunkte käsitleva ühise kokkuleppe alusel", nagu need on üles tähendatud apostellikus usutunnistuses. Teine tee käsitles Jumala täit kava inimese kutsumisel – ühtsust tuleks otsida seal, kus kristlikku usku õpetatakse kogu selle terviklikkuses ja täiuslikkuses. Kolmas tee tähendab, et elu on tähtsam kui õpetus ja vorm ning et kõik tõeliselt päästetud kristlased kuuluvad kokku, vaatamata oma kiriklikule kuuluvusele. Ühe-

sugune kogemus Kristusega toob neid kokku ühiseks tunnistuseks ja misjonitööks. **Nii ongi metodistliku evangeeliumikuulutuse teravik suunatud Kristusele.** Ja nimelt selles ei näe Wesley mingit takistust katoolsele vaimule.

Eddie Fox, *World Evangelismi* endine juht ütleb: „Jumal on kutsunud metodistliku liikumise – kuhu kuulub 70 miljonit inimest 130 maal – mitte nende endi pärast, vaid maailma pärast *(God has raised up the Methodist movement, 70 million people in 130 countries around the world, not for its own sake, but for the world's sake!)*. Ta kirjutab oma raamatus „Usu kuulutamine”:

- Meie ülesanne ei ole veenda inimesi nende seniseid seisukohti muutma, pigemini juhime neid Jeesuse Kristuse juurde.
- Meie ülesanne ei ole tutvustada inimestele teoloogilisi mõttekäike, pigemini tutvustada neile Jeesuse isikut ja Jumala riiki.
- Me usume, et Jeesus ei kutsunud inimesi religiooni välise vormi juurde, pigemini kutsus ta neid enda ja Jumala riigi juurde, nagu õpetas Wesley.

Lõpetuseks jäägu lugejale väljavõte Eesti Metodisti Kiriku igavikku läinud superintendendi Hugo Oengo kirjutisest „Miks olen metodist?":

Olen korduvalt endalt küsinud: miks olen metodist? Olen seda küsimust püüdnud selgitada mitte eelistades eriliselt ühe usuühingu vaateid, mitte ka aetuna parteilikust meelsusest, vaid püüdes selgitada ja analüüsida elunähteid, eriti neid, mis minu enda isikut nii lähedalt puudutavad, nagu on seda kogudusse kuuluvuse küsimus. Olen ise kogenud niisugust usku, mitte ainult ühekordses pöördumises, vaid korduvas Püha Vaimu, s.o. nägematu Jumala jõu juhtimises, usupalvete kuulamises, sisemises rahus, korduvates vaimulikkudes elamustes ja paljudes teistes nägematutes ja nähtavates tõsiasjades, mis mind ümberlükkamatult on kinnitanud selles lihtsas, üleloomulikus piibliusus. Miks olen just metodisti kiriku liige, kuna see kogudus pole ainuke, mis vastab piibellikele põhimõtteile? Ap 2:4 loeme: „Ja Issand lisas iga päev koguduse juurde neid, kes päästeti”. Hindan kõiki tõsiusklikke kogudusi, kuid teatav sisemine soojus tõmbab mind selle koguduse poole, milline on olnud tegev minu päästmise juures.

See, et metodisti kirik on endas püüdnud ruumi teha kõigile positiivseile nähteile, mis tuntud esimese koguduse elust, ilma neist oma vaadete kohaselt mõnd üksikasja eriliselt välja tõstmata, on mind tänini sidunud selle kirikuga.

---

* *“Kristlase tee Wesley järgi”, M. Dunnam.*
** ”Jutlused” II, koostaja J. Williams.

EESTI METODISTI KIRIKU TEOLOOGILINE SEMINAR
on riiklikult akrediteeritud rakenduslik erakõrgkool

Nõuded sisseastumisel:
- mõne kristliku kiriku liikmelisus;
- tahe uurida Jumala Sõna ja otsida Jumala tahet oma elus;
- soov õppida ja omandada uusi teadmisi;
- rõõm osaduse üle teiste kristlastega.

Valikud:
- Praktilise teoloogia põhikursus. Õppeaeg 1 aasta (60 EAP).
- Teoloogiline kõrgharidus. Õppeaeg 3 aastat (180 EAP).

Õppetöö toimub tsükliõppe vormis neljal päeval kuus.

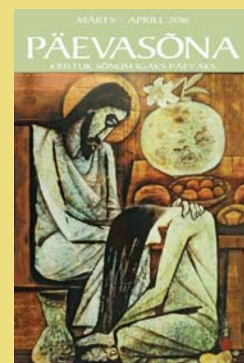
Vastuvõtutingimused:
- keskharidust tõendava dokumendi koopia;
- sisseastumisavaldus;
- pastori soovitus;
- essee teemal: Miks soovin õppida teoloogiat ja kuidas kavatsen õpitut rakendada? (1,5 lk A4 formaadis).

Avalduse ja soovituskirja blanketid on seminari koduleheküljel **www.emkts.ee**

Avaldused palume saata kuni **15. augustini 2016** aadressile:
EMKTS, Narva mnt. 51, Tallinn 10152
või digiallkirjastatult
aadressile: seminar@emkts.ee

Lisainfot leiate veebilehelt: www.emkts.ee või
tel. 6 688 467.

PÄEVASÕNA
aastatellimus (6 numbrit)
maksab
2016 aastal 8 eurot.

Tellimuse saab vormistada kas lähimas postkontoris, kirjakandja vahendusel, OMNIVA veebilehel (www.omniva.ee) või toimetuse kaudu pangaülekandega tasudes.
Tellimisindeks 01706

NB! Aastatellimuste pikendamine tuleb teha vähemalt 30 päeva enne järgmise Päevasõna ilmumist.

Eesti Metodisti Kirik
arveldusarve: SEB Pank, EE641010052004731009,
märksõna PÄEVASÕNA.

Tellimuse eest pangaülekandega makstes palume kindlasti saata oma aadress kas kirjalikult toimetuse aadressile (Päevasõna, Narva mnt 51, Tallinn 10152) või e-posti aadressile:
paevasona@metodistikirik.ee

Aseri koguduse juubeliaasta

2015 aasta oli meie koguduse juubeliaasta – meil täitus 20 aastat tegutsemist!

Me ei valmistunud seda aastat lihtsalt aktiivselt tähistama, vaid me viisime läbi ka erinevaid projekte. Siinkohal lühidalt mõnest neist:

1) Laste päevalaager
See pole esimene aasta, kus meie kogudus korraldab suve keskel päevalaagrit lastele. Seekord oli läbivaks teemaks „Elusolendid Piiblis“. Sel aastal sai laagrist osa võtta 25 last Aserist.

Lapsed osalesid interaktiivsetes piibliteemalistes tegevustes, meisterdasid tunni teemadel ning mängisid palju. Suutsime korraldada ka toitlustamise kaks korda päevas. Siinkohal täname väga meie sõpruskogudust *First United Methodist Church´*i Morristownist, kes toetas seda laagrit.

9 июня в 18.00
"КРАСОТА ВНУТРИ И СНАРУЖИ"
Дружеское общение за чашкой чая...
Темы общения:
1. Лечебная гимнастика для здоровья шеи. Противопоказаний нет!
2. Синдром огородника или как уменьшить боль в пояснице!
3. Физкультура для усталых глаз.
4. Пять языков, на которых просят прощения.
Спикеры:
Мария Осипова
Ирина Семенова
Информация: 58035736
Aseri, Pargi 3

2) Naiste kohtumised
Suve alguses toimus meie koguduses õdedele suurepärane seminar. Kõnelejateks olid Irina Semjonova (Aseri) ja Maria Ossipova (Tallinn). Irina rääkis teemal, kuidas inimestele õigesti andestada ja kuidas ise andeks paluda – „andestuse 5 keelt“. Maria aga õpetas õdedele häid harjutusi silmadele ja kaelale.

3) Advendiajal sai terve kogudus igal pühapäeval osaleda laste interaktiivses jutluses.
Advendiaeg – see on eriline aeg. Väga tihti näeme kirikus ja kodudes advendikalendreid. Isegi siis kui inimene ei mõtle sellele, kus taolised traditsioonid tulevad või milleks need kalendrid meil on. Just selle tõttu ning läbi interaktiivsete lastejutluste said nii lapsed kui ka täiskasvanud kuulda advendiajast, ja selle kaudu ka ajaloolistest jõuludest.

4) EMK Suvekonverents
Juba palju aastaid korraldab EMK augustikuus suvelaagreid, ja meie kogudus aitab neid aktiivselt korraldada. Paljud meie töötegijad sõidavad Gideoni laagrisse appi. Aga lisaks neile, meie töötegijatele, kes seal teenivad, osalesid konverentsil ka teised koguduseliikmed. Tänu sõsarkogudusele USAst (*First United Methodist Church in Morristown*) said osalejad tasuta sõita sellele konverentsile. Sel aastal osalesime konverentsil meie kogudusest kaheksakesi. Tänu Jumalale selle võimaluse ning soovi eest kasvada Pühas Vaimus.

5) Remont
Üks kõige kallimaid 2015. aasta projekte oli palvemaja keldri ja esimese korruse põranda remont.

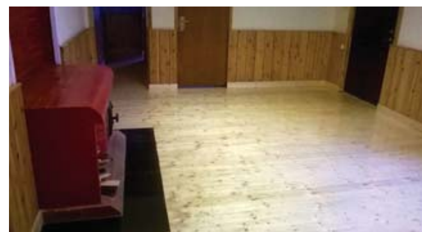
Meie palvemaja hoone on üle 110 aasta vana, ning vajas hädasti remonti. Palvetasime palju aastaid finantside pärast, ning sel aastal Issand avas meile võimaluse!

Meie väike remont läks maksma 6200 eurot. Võibolla see ei ole mõne inimese jaoks kuigi suur summa, kuid meie kogudusele oli see väga suur. Täname Issandat kõigi nende vendade ja õdede eest, kes nii Eestis kui USAs meid aitasid. Kõige olulisemad tööd said nüüd tehtud! Tänu Issandale!

2015. aasta oli eriline meie kogudusele – see oli juubeliaasta! Täname veelkord Issandat Tema ülisuure armu eest meie vastu!

DMITRI SEMJONOV
Aseri koguduse pastor

Lõputuna tunduv suurlinna majadeväli.

Minu misjonärilugu

Kallid sõbrad ja kaastöölised! Jeesuse Kristuse nimel saadan teile tervitusi teiselt poolt maakera – Brasiiliast!

Päris mitmed viimased aastad olen seadnud endale eesmärgiks otsida üle kõige Jumala tahet oma elus, toetudes kirjakohale Matteuse 6:33 – õppides igal sammul Teda usaldama. See on mind juhtinud ettenägematuid radu pidi.

Kuidas edasi?

Kui otsustasin 2014. aasta suvel pärast teoloogiaõpingute lõppu mõneks ajaks Inglismaale kolida, et n-ö aeg maha võtta ja kogeda selgemalt Jumala juhtimist, ei olnud mul aimugi, et juba aasta hiljem valmistan end ette tööks misjonipõllul Brasiilias. Pärast mitmeid kontakte selle riigi inimeste ja kultuuriga Brasiilia-Eesti suvemisjoni raames ning ka pärast paarinädalast reisi Brasiiliasse 2012. aastal, tekkis mul kindel soov sinna naasta, teadmata, millal ja kuidas see teoks võiks saada. Olen tänulik, et Jumala teed on kõrgemad ja Tema plaanid paremad kui minu omad – Tema korraldas kõik minu eest ja minul jäi üle vaid oma jah-sõna öelda.

Aasta tagasi jaanuaris kuulsin Ühinenud Metodisti Kiriku allüksusena töötavast programmist *Global Mission Fellow*, mis on suunatud noortele täiskasvanutele, kes tunnevad oma elus Jumala kutset misjonitööle. See näeb ette, et noor inimene vanuses 20-30 aastat jätab kaheks aastaks oma kodu, pere ja muu harjumuspärase elu, et teenida Jumalat ja teisi inimesi nende andide ja oskustega, mis Jumal talle on andnud – vastavalt sellele, kuhu, millist abi ja inimest parasjagu appi oodatakse. Mina olin kutset misjonitööle tunnetanud juba mitu aastat, aga ei teadnud täpselt, millal, kuidas ja kuhu minema peaksin. Avanenud võimalus tundus tulevat Jumala täiusliku ajastuse kohaselt – koolid olid lõpetatud, kuid oma perekonda ja kindlat töökohta mul veel ei olnud. Pärast lühikest mõtlemisaega sain aru, et kui nüüd seda võimalust ei kasuta, võib hiljem olla juba liiga hilja. Mõeldud-tehtud! Paar kuud hiljem sain teate, et olen esmase kandideerimisvooru läbinud, veel mõne kuu jooksul suhtlesin interneti vahendusel oma praeguse koordinaatoriga Brasiilias. Huvitav oli kõige juures see, et mulle anti võimalus

Minu esimene kodutänav.

Müür ümber projekti.

kirjutada oma elust, kogemustest, oskustest ja nägemusest, kusjuures

ma ei teadnud lõplikku sihtkohta, mis selgus alles protsessi käigus. Olin valmis reisima kaheks aastaks ükskõik kuhu. Kui Jumal kutsub mind maailma otsa, siis kes olen mina, et vastu vaielda?! Tema aga korraldas nii, et augustis läbisin 3-nädalase koolituse Zimbabwes, Aafrika mandril ning nüüdseks, artikli kirjutamise ajaks, olen veetnud juba pool aastat oma uues kodus Minas Geraisi osariigis Brasiilias.

Karm reaalsus

Elan osariigi pealinna Belo Horizonte külje all asuvas Ribeirao das Nevesi nimelises linnas ning töötan vaeses Liberdade linnaosas riskiperedest pärit laste ja teismelistega. Sotsiaalsest ebavõrdsusest tulenevalt on kohalikes üldhariduskoolides tase madal – koolipäevad kestavad vaid 4 tundi, õpetajad ei ole väikese palga tõttu motiveeritud ning sama suhtumine on edasi kandunud ka lastele. Hiljuti lugesin artiklit, mille kohaselt Brasiilia kooliõpilased on distsipliiniprobleemidega maailmas juhtival kohal. Paljudel juhtudel veedavad vanemad suure osa oma päevast tööl, jättes koolivälisel ajal lapsed paratamatult omapead. Lisaks puuduvad minu linnaosas lastele ja noortele mõeldud vaba aja veetmise võimalused, nagu näiteks spordiplatsid, mänguväljakud jms. Nii on neil aga oht sattuda narkokaubanduse, prostitutsiooni või muu kuritegevuse võrku. Kuna viimase poolesaja aasta jooksul on suur osa Brasiilia rahvastikust linnadesse kolinud ja taristu areng ei ole rahvastiku vajadustele järele jõudnud, on taoline situatsioon minu piirkonnas valdav.

Brasiilia Metodisti Kirik on seadnud lapsed oma prioriteediks ning püüdnud leida nende probleemidele leevendust. Nii tekkis võrgustik „Projeto Sombra e Agua Fresca" (tõlk. – projekt "Vari ja värske vesi"), mis – Brasiilia populaarse väljendina – tähendab kaitset karmi elureaalsuse eest. Võrgustikku kuuluvate projektide/keskuste peamine eesmärk on pakkuda koolipäeviti lastele ja teismelistele vanuses 6-14 turvalist paika, kus neil on võimalus oma vaba aega veeta ning osaleda erinevates õpitubades, et areneda positiivse maailmavaatega kodanikeks. Üheks programmi põhiosaks on kristlike väärtuste kujundamine, kuid samuti nende hariduse rikastamine, mis toimub läbi spordi, muusika, tantsu, käsitöö jm. Meie projektis on tänu välismaistele misjonäridele kord nädalas võimalus õppida ka inglise keelt. Minu põhirõhk on olnud kohaliku keele ja kultuuri tundmaõppimisel, kuid samas olen olnud aeg-ajalt abiks ka inglise keele, kunsti- ja muusikatundides. Uuel õppeaastal, mis algab veebruaris, jääb mulle suurem vastutus inglise keele õpetamisel ja tantsutundide korraldamisel, kuid samas alustame ka koorilauluga. Üldiselt käib kogu töö meeskonna ühise pingutuse toel ja nii olen mitmel vabal hetkel olnud abiks ka köögis või kontoris. Mitmed projekti töötajad ja vabatahtlikud on ise samas projektis üles kasvanud ning nüüd jätkavad järjepidevalt seda head tööd, tihti väga piiratud ressurssidega, aga innukalt uude põlvkonda investeerides. See ettevõtmine on head vilja kandnud ning usun, et ka Eesti Metodisti Kirik võib siit inspiratsiooni leida.

Jõulueelne „Projekti" sünnipäeva tähistamine.

Esimene šokk

Mõeldes tagasi sellele elevusele, millega lugesin oma potentsiaalsest tulevasest elupaigast, ei kujutanud ma ettegi, et juba paar kuud hiljem oma uues kodus esimest korda ärgates võiksin tabada end küsimas: „Kas siis sellise elu ma endale valisingi?!" 2. septembri hommikul ärkasin pisikeses mugavusteta toas, ainukesteks mööbliesemeteks laud, tool, päevinäinud madratsiga voodi ning vana televiisor. Seinal oli näha niiskuse jälgi, kuid lahke brasiillannast majanaaber laenas mu kunstipäraselt trellitatud aknale kardinaks värvikireva rannalina ning mulle öeldi, et turvalisuse huvides on isegi kodus olles hea välisuks lukus hoida. Suurem osa minu pagasist oli viimasest lennukist maha jäänud ning saabus alles päev hiljem, seega tuli ka puhtaid riideid majanaabrilt laenata. Minu algne portugali keele tase tundus mind igal sammul hätta jätvat ning seetõttu tuli minu jaoks suureks õnnistuseks uus kongolannast sõbranna Pauline, kellega elukohta jagama hakkasime. Sama programmi raames juba aastajagu Brasiiliaga kohaneda jõudnud Pauline aitas mul teha esimesed sisseostud, tutvustas ja tõlkis mind uutele töökaaslastele, rääkis muud vajalikku välismaalase perspektiivist ning tegi kõik, et ma end hästi tunneks. „Kids will like you!" (tõlk. – Sa hakkad lastele kindlasti meeldima!) sisendas minusse usku ja lootust, et peagi olen oma uue elurutiiniga kohanenud. Ühel õhtul hoiatas brasiillannast majanaaber aga meid, et tänaval ja ühistranspordis ei tasu väga kõva häälega inglise keelt pruukida – võib liigset tähelepanu äratada. Olin just kuulnud õhtuses bussis toimunud röövimisest. Juba esimeste päevade jooksul õppisin palju: aeg-ajalt õhtuti ja öösiti väljas kostuvad paugud võivad olla ilutulestik (näiteks kohalike jalgpallimeeskondade auks), aga samas ka püssilasud; pimedas väljas jalutamine, eriti üksinda, ei ole mõttekas; see politseisalk, kes päeval üht kõrvaltänava maja kontrollis, otsis tõenäoliselt keelatud aineid või narkodiilereid; pesumasin ei tööta, kuid õues on kaks kraanikaussi, mis seda asendavad; õhtuti ei pruugi köögikraanist vett tulla; internetiühendus on üldiselt hea,

Laste ühine spordipäev.

kuid katkeb tihti teadmata põhjustel; aknad tasub enne pimeda saabumist sulgeda, sest muidu ei lase sääsed öösel magada ja hammustused võivad sügeleda veel mitu päeva. Samuti sain teada, et kohalikku metodisti kirikusse minekuks on parim variant võtta pühapäeva hommikuti ette pooleteise-tunnine reis suurlinna keskusesse. Teine variant on lähem, kuid õhtuselt jumalateenistuselt pimedas tagasi koju tulemine ei ole ohutu. Lihtsam oli leppida kodust 5-minutilise jalutuskäigu kaugusel asuva baptistikirikuga. Pea sealsamas asuvad ka roomakatoliku kirik ning nelipühikirik (*Assemblies of God*).

Kohanemine

Aja jooksul hakkas aga uus ja hirmutav/põnev/kummaline muutuma harjumuspäraseks. Teisel nädalal alustasin kauaoodatud (!) keeletundidega, mis lisas enesekindlust ja väljendusoskust. Julgemad lapsed tulid mind juba kallistama, küsisid isiklikke küsimusi (näiteks suhtestaatust) ja tegid komplimente minu (nende jaoks) pisut eksootilise välimuse tõttu. Kui algul tundusid nad õpitubades väga lärmakad, siis jõuluürituste tähistamise ajaks rääkisin juba uhkusega kui hästi „meie lapsed" käitusid ning poetasin pisara, kui hooaja lõpus mõned juba armsaks saanud noored oma vanuse tõttu projektist lahkuma pidid. Ülisõbralikku kohalikku juur- ja puuviljapoodnikku tean juba ammu eesnime järgi. Meenutan talle mõnikord, kuidas eesti keeles tere päevast! soovida ning aeg-ajalt teeb ta meile allahindlusi – lihtsalt suurest lahkusest.

Novembrialgusest tasub ära märkida aga kaks suuremat sündmust. Esiteks pakuti mulle võimalust osaleda ning misjonist kõneleda piirkondlikul noortekongressil, kuhu olid kokku tulnud kahe osariigi metodisti kiriku noored. Teiseks kolisime välja oma vanast kodust, mis kahe kuu möödudes ei olnudki enam nii kõle kui esimestel päevadel oli tundunud. Valmis oli saanud meie uus ja ilus misjonäride korter, mis tegelikkuses asub meie projekti (ehk minu töökoha) renoveeritud tagaruumides. Detsembris lisandusid minu tuppa uus voodi ja riidekapp – lõpuks võisin oma asjad rahulikult lahti pakkida ning end koduselt sisse seada. Jõulud, uusaasta ning pool jaanuarist veetsime sõbrannaga kõrvalosariikides reisides ning sõpru külastades. Pisut kummaline oli advendiitervitusi saata lokkavast rohelusest, magada ventilaatori töötades ning päikesepõletusi tohterdada, kui Eestis oli samal ajal mõnes paigas lausa 30 kraadi külma. Eks kõigega harjub! Veebruari lõpp tõi kaasa uue kooliaasta ning meie projekti saabunud uutele lastele jagan instruktsioone ning selgitan meil kehtivaid reegleid juba nende endi emakeeles.

Lõpetuseks

On veel vara teha põhjalikke kokkuvõtteid sellest, kui palju ma olen juba õppinud selle Eestist eemal oldud aja jooksul nii teiste inimeste, kultuuride, maailmas valitseva ebavõrdsuse ja -õigluse, elu, Jumala kui ka iseenda kohta. Ma tunnen, et olen alles üsna oma teekonna alguses. Kõigele sellele tagasi mõeldes olen võinud aga näha, kuidas Jumal tegutseb oma täiusliku ajastuse kohaselt. Ta ei jää kunagi hiljaks ega juhi meid mõnele teele liiga vara. Tihti oleme meie need, kes muutume kannatamatuks või araks ja usaldamatuks ning tahame ise oma elu kontrollida ja juhtida. Kui me aga Jumala käest juhtnööre ei oota, võime jääda ilma paljudest õppetundidest ning seega ka arenguvõimalustest ja õnnistustest. Olen ülimalt tänulik Talle selle suure õnnistuse eest – saada osa Tema suurest misjonitööst küll kaugel kodust, kuid teades, et Tema juhib mind jätkuvalt oma kindla ja armastava käega – kui vaid suudan usaldada.

Aga minu mõtted ei ole teie mõtted, ja teie teed ei ole minu teed, ütleb Issand. Sest otsekui taevad on maast kõrgemal, nõnda on minu teed kõrgemad kui teie teed, ja minu mõtted kõrgemad kui teie mõtted. – *Jesaja 55:8-9*

Õnnistatud paastuaega soovides,

MERLIN METSLA
Liberdade, Ribeirao das Neves,
Minas Gerais, Brasiilia,
veebruar 2016

P. S. Kristuse Ihu liikmetena on meil võimalus olla osa Jumala misjonist ning toetada noorte misjonäride tööd nii rahaliselt kui palvetega:

http://www.umcmission.org/explore-our-work/missionaries-in-service/missionary-profiles/metsla-merlin

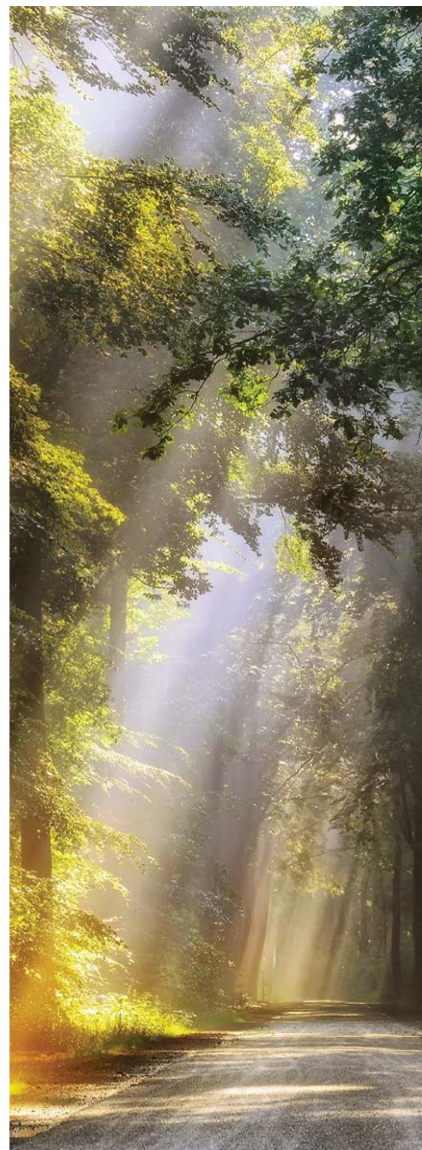
Võib toetada ka konkreetselt Sombra e Agua Fresca projekti:

http://www.umcmission.org/Give-to-Mission/Search-for-Projects/Projects/11580A

Itaborai linnas misjonist kõnelemas.

Teekonnal

Foto: repro

Käime oma eluteel erineva pagasiga, olles loodud osaduseks omavahel, Jumalaga ja kõiksusega. Elame pidevas suhtlemises, tihti suhete pingeväljas.

Ajastu surve ja ümbritsevad ebakindlad olud on põhjustanud selle, et kohtame ümberringi palju katkise hingega inimesi. Jumal kutsub meid olema üksteise hinge hoidjad. Jumal kutsub meid armastama üksteist… Aga armastada ennast – see on kõigepealt eelduseks, et oleme üldse võimelised teisi armastama ja teenima.

Need, kes töötavad inimestega ja on erineval moel teiste aitajad, annavad endast väga palju ära. Kuidas ennast taastada, et mitte kurnatuseni jõuda, selleks on kõigil tarvis õppida omaenda hinge eest hoolt kandma.

Teame küll, et jumalasõna kohustab armastama ligimest nagu iseennast, aga sageli jätame enda tahaplaanile. Oleme omaks võtnud hoiaku, et teine on tähtsam kui ma ise. Piibelgi ütleb, et kannaksime üksteise koormaid ning et ei peaks silmas enese, vaid teise kasu… See võib ajapikku koormavaks muutuda. Vahel väsime tubli olemast. Püüame aina hästi teha ja kõigega parimal moel toime tulla, aga kusagil sees närib rahulolematuse uss… Meil on ideaalpilt, kuidas asjad olema peaks, aga tegelikkus ei vasta sellele ja tekitab pettumust. Pilk pöördub enesele, oma suutmatusele. Silmapiir tõmbub kitsaks ja häguseks. Probleem on tõusnud silma ette sel määral, et selle tagant ei paista Jumala armu ääretu suurus enam kätte. Kui niimoodi tunneme, siis viitab see asjaolule, et tuleb tähelepanu pöörata asjadele, mis me enda juures viltu on.

Meie (ala)teadvusesse on ladestunud tohutul hulgal läbielamisi, muljeid ja mälestusi. Püha Vaim võib meelde tuletada olulisi asju, eriti neid, mille oleme unustuse vaibaga katnud. Nad kerkivad mõnikord ootamatutes situatsioonides üles. Kui oma probleemid on lahendamata, ei saa edasi minna, veel vähem kellelegi abi anda. Sest teiste teenija, sealhulgas ka hingehoidja töövahend on TA ISE – oma oskuste, kogemuste ja kompetentsiga. Esmalt küsib Jumal: adam (inimene), kus sa oled? Ja siis „Kus on su vend?"

Peatumise kosutavad hetked

Kui ma seisatun, et oma kogemust reflekteerida, läbi mõelda, teadvustada, siis jõuan mingile äratundmisele, arusaamisele, mis viib mind edasi – tegema valikuid, langetama häid otsuseid – mu ees võib avaneda uks – või hoopis sulguda.

> Sellega, mida ma tean, saan midagi ette võtta. Mida ma ei tea, see teeb midagi minuga.

Valikute tegemine on oluline. Kui jätan otsustamata, siis teised inimesed või olukorrad teevad seda minu eest ja tulemus ei pruugi mulle meeldida. Ühe psühholoogi mõtte kohaselt on nii, et sellega, millest olen teadlik, saab midagi ette võtta. Mida ma aga tõrjun või lükkan päevakorrast välja, see mõjutab mind viisil, mida ma ei taha.

Ma ei pea vaikima oma ebaõnnestumistest, läbikukkumistest, mulle esitatavatest nõudmistest, ülejõu käivatest koormatest… Kui tõstan pilgu Jumalale, toon need ausas, avatud südame palves Tema ette, kes on usu alustaja ja täidesaatja, kes on mulle andestanud, oma lõpmatut armu osutanud… Siis võetakse need minult ära, saan taas kastetud, et jätkata teekonda.

Jeesus on minu õigus Isa Jumala ees. Temas saan uue hingamise. Hingan sisse õnnistust enese kosutuseks ja välja, andes seda edasi neile, kes on mu ümber.

Foto erakogust

ANNELI KLAUSSON
Tallinna kogudus

Koguduse lastetöö tegija – miks just mina?

Tihti näeme oma kogudustes, kuidas aastaid lastetööd teinud õpetajad väsivad ja igatsevad enda kõrvale uusi tegijaid, aga nende leidmine/kaasamine ei ole nii lihtne. Milles võib olla küsimus? Pärnu Agape koguduses on 1,5 aastat panustamas pühapäevakooli õpetaja Anu ja esitasime talle mõned küsimused:

1. Kuidas said südamesse, et lastele rõõmusõnumi viimine võiks olla ka sinu osa koguduses?
Alustan sellest, kuidas minust üldse sai pühapäevakooli õpetaja. Olen ise kuulunud kogudusse alles kaks aastat. Esimene aasta jälgisin kõrvalt, mida ja kuidas teised kogudusekaaslased kirikus teevad. Vaikselt tekkis huvi ja soov ka ise kaasa lüüa. Lastekirikusse sattusin täiesti juhuslikult, kui eelmisel sügisel kutsuti kokku lastekiriku töögrupp, et arutada uue aasta plaane. Läksin lihtsalt vaatama – kuulama, mida nad seal teevad. Ja sujuvalt anti ka minule ülesandeid.

2. Mis on osutunud kõige raskemaks selles töös?
Kõige raskem oli saada kontakti lastega. Minu enda laps on juba täiskasvanu. Vahepealsed aastad ei olnud mul mitte mingit kokkupuudet väikeste lastega. Pean ütlema, et algul oli see päris hirmutav.
Väga suurt eneseületamist nõudis ka lastele piiblilugude jutustamine nii, et see paneks neid kuulama. Lapsed on meil väga erinevas vanuses ja on väga suur väljakutse tegeleda korraga kahe- kuni neljateist-aastaste lastega nii, et kõigil oleks huvitav ja hea meie juures olla.

3. Jaga mõni rõõmuhetk, mis on sulle andnud tunde – lastetööd tehes teen õiget asja Jumala riigis!
Tõelisi rõõmuhetki olen kogenud sel aastal, nähes laste siirast huvi piiblilugude kuulamisel ja kuldsalmide õppimisel. Meil on kombeks peale meisterdamist teha viktoriin selle päeva piibliloo kohta ja lasta lastel ise kokku panna kuldsalm. See elevus õigesti vastata ja salm õigesti kokku panna ongi suurim rõõmuhetk, kus ma näen, et me oleme lastele jaganud midagi südamesse.

4. Mida ütleksid neile, kes on mõelnud end panustada lastetöös, aga veel ei ole seda tegemas?
Tahan julgustada kõiki alustajaid ja ka juba alustanuid. Eks iga algus on raske. Peab kõigepealt ise palju lugema ja uurima selle teema kohta, mida tahad lastega jagada. Ilma ettevalmistamata ei tohi laste ette minna. Kuid see, et lapsed tulevad järgmisel korral tagasi, tuues kaasa ka oma sõpru ja õdesid-vendi, nende rõõmsad silmad ja naerusuud innustavad meid ikka ja jälle seda tööd tegema.
Aitäh!

Küsitles EGLE HOLLMAN, EMK lastetöö juht

EMK Tallinna koguduse laste tegemised pühapäevakoolis

Tallinna koguduse pühapäevakoolis on käimas aktiivne õppeaasta. Igal pühapäeval toimub töö ja õpetajad võivad kinnitada, et lastel on igatsus õppida enam tundma Piiblit ja Jeesust, lisaks on lastel erinevaid küsimusi usuelu kohta. Lisaks n-ö tavatundidele pühapäeviti on meie koguduses sel õppeaastal olnud ka paar erilist koosviibimist.

Esmalt vaatame tagasi möödunud aasta jõuluaega, mil toimus laste jõulujumalateenistus. See teenistus toimus suures kirikusaalis ja tekitas igas vanuses lastele südamliku jõulutunde. Kirik oli kaunistatud Jeesuse sünniga seonduvate motiividega ja uhke suure kuusepuuga. Kava oli sel õhtul mitmekülgne. Lapsed esinesid lauludega jõulunäidendis ja jutustasid video vahendusel ise Jeesuse sünniloo. Pidu ilmestasid ka päevakohane sõnum, kingituspakike ja külalismuusikud Haiba lastekodust. Õhtu lõppes ühise maiustamisega kohvikulaudade ümber.

Foto: Tallinna kogudus

Teine suurem ühisüritus oli valentinipäeva tähistamine, kus lapsed kuulsid sõnumit, laulsid koos, meisterdasid ja olid ühises osaduses. Laste vanus varieerus vahemikus 3-14 aastat ja kokku oli neid kohal 30. Sõbrapäev oli meeleolukas, eriline ja sõprust ning osadust kasvatav. Sõnumi aluseks oli kirjakoht: „Hoia oma südant enam kui kõike muud, mida tuleb hoida, sest sellest lähtub elu!" (Õp 4:23).

Praegu jätkuvad pühapäevakoolis tavapärased tunnid, kus õpetame lastele piiblilugusid, räägime Jumalast ja Jeesusest ning tutvustame kirikupühasid ja tähtpäevi.

SIRJELI TOMBAK, Tallinna kogudus

Tartu Püha Luuka koguduse laste elu on olnud möödunud kuudel põnev ja kirju

Advendiaeg on tegevusterohke nii suurtele kui väiksematele koguduse liikmetele. Nagu viimastel aastatel on saanud kombeks, teenisid lapsed aktiivselt kaasa jumalateenistustel, valmistasid ette advendilaada ja olid seal ka tublid müüjad (vt pilte). Sel aastal kogusime raha kolmele lapsele – kahele Eesti lapsele, kes on sattunud keerulisse olukorda ühe vanema kaotuse tõttu ja meie Etioopia lapsele Yiftule. Advendilaat oli edukas, kogusime selle tulust üle kolmesaja euro.

Jätkuvad toimuvad meil ka lasteklubid, kuhu tulevad nii meie koguduse lapsed kui ka nende mittekristlastest sõbrad.

Viimasel tüdrukute klubi kohtumisel pidasime „7 sekundi võistlust", kus 7 sekundi jooksul pidi lahendama mitmesuguseid ülesandeid, nagu nt. nimetama võimalikult palju heliloojaid, laulda ooperilaulja häälega või hoidma ilusat iluuisutaja „pääsukest". Samal kohtumisel õppisime veidi kokkamist – valmistasime maistvaid *wrap*'e ehk eesti keeles mähikuid.

Jaanuarikuus tähistasime meie pastor Priidu 20. teenimisaastat meie koguduses. Kõik lõid aktiivselt kaasa üllatuspeo ja õnnitluste ettevalmistustes. Lapsed joonistasid Priidule ilusa raamatu, kus igaüks sai kujundada enda leheküljed, kirjutades oma mõtteid Priidust või sellest, mida ta on neile õpetanud. Pastor Priit pidas seda kingitust kõige armsamaks ja väärtuslikumaks, mis tegi teda väga rõõmsaks. Samuti luuletasid lapsed Priidule luuletusi, mis said ühisel peol ka ette kantud.

Juunioride kohtumistel oleme käsitlenud palve teemat. Vaatasime ühte sarja, mis rääkis sellest, et palve peaks olema eelkõige osa meie suhtest Jumalaga ja mitte lihtsalt Temalt asjade palumine. Arutasime ka seda, et palve võiks olla julge ja et me ei pea häbenema palvetamist oma sõprade pärast, kui nad on hädas. Selgemaks sai ka see, et palvetamine ei ole ühekordne kogemus, seda tuleks teha järjekindlalt ja väsimatult. Üheks huvitavaks mõtteks ja looks oli ka see, kui nägime, et tuleks palvetada ka nende pärast, kes meid halvustavad või meid kiusavad. Jumal annab jõudu näha selliseid inimesi hoopis teises valguses ja seista kurjale vastu heaga.

Alanud paastuajal on meie lapsed taas võtnud erinevaid paastuaja ülesandeid, mis sisaldavad nii loobumist mõnest mittevajalikust harjumusest, kui ka aja pühendamist palvele, Jumala asjade üle mõtlemisele ja heade tegude tegemisele. Peamised tegevused, millest lapsed paastuajal otsustasid loobuda, olid seotud telefonimängude või arvutimängude mängimisega. Jumala abiga loodame sel ajal leida rohkem rahu Jumalas, suhelda sõpradega ja märgata teisi inimesi meie ümber.

JANA TAMM,
Tartu Püha Luuka kogudus

Fotod: Tartu Püha Luuka kogudus

Laupäevane lastekas Reekülas

Kord kuus laupäeval võib näha Reeküla kirikus palju sagimist. Pärastlõunal on maja täidetud pühapäevakooli lastega ja õhtu poole toimub noortekas.

Laupäevase lasteka mõtte saime noortega sellest, et meie koguduse pühapäevakooliõpetaja saaks ka vahepeal natuke puhata. Nimelt, sellel nädalal, kui on lastekas laupäeval, ei toimu pühapäevakooli. Samuti on lastekad hea koht ning võimalus ühendada laste- ja noortetööd. Ühine aeg koos loob suhteid ning tulevikus on lastel lihtsam noortegruppi üle tulla, kui ees on juba tuttavad näod. Üheskoos me kasvame usus ning õpime tundma Jumala tõdesid. Üritus ise on oma olemuselt aga üsna sarnane pühapäevakooliga. Räägime lugusid Jeesusest ja Jumalast, meisterdame, mängime, laulame ja mõnikord käib meil külas ka Katjana, kes on laste-

Foto: Reeküla kogudus

le juba varasemalt tuttav. Lapsed on meile väga palju õpetanud oma siiruse ja avatusega. Oleme Jumalale tänulikud selle eesõiguse eest, et saame lastele meie imelisest Jumalast teadmisi jagada!

JANE SOOSAAR, Reeküla kogudus

Koolitame noori juhte

Alates 2016. jaanuarist on EMK lastetöötoimkond tegemas noortele 11+ koolituste sarja, õpetamaks neid välja uuteks lastetöötegijateks ja juhtideks.

Noored kohtuvad jaanuarist kuni maini 1 kord kuus laupäeviti. Õppepäev koosneb järgneva temaatikaga loengutest: juhtimine, lastetöö, praktilised oskused ja tehnikamaailm. Iga loengupäeva lõpuks filmitakse kristliku sisuga klipp noori puudutaval olulisel või ajakohasel teemal. Kahe kohtumise vahelisel ajal peavad lapsed läbi lugema raamatu, et seda seda koos analüüsida. Kõikidel lastel on mentorid, kellega vähemasti korra õppepäevade vahelisel ajal kohtutakse, kas siis silmast silma või tehnika vahendusel. Mõned vastused koolitusel osalejatelt:

a) Mida ootasid juhtide koolituselt ja mis arvasid, enne kui kohale tulid?

Pelgasin, et noored ei jaksa süveneda, samas liiga kergekaalulist koolitust pole ka mõtet teha. (Külli, koolitaja)

Alguses natuke kartsin, aga koolitus tuli tore. (Lembi-Laine, osaleja)

Ma ootasin, et see koolitus võib mind arendada ja anda uue kogemuse! (Kärt, osaleja)

Ootasin koolituselt, et saan targemaks ja innustatud. Arvasin ka, et tuleb tore aeg, nii ka oli. (Viktorya, osaleja)

b) Mida uut oled koolitustel õppinud?

Koolitus on olnud mitmekesine ja pannud noored arutlema ja ise asju katsetama. Samuti on olulisel kohal kogemuste jagamine. (Külli, koolitaja)

Õppisin igasuguseid katseid. (Lembi-Laine, osaleja)

Ma olen õppinud igasuguseid erinevaid katseid ja seda kuidas erinevates olukordades käituda. (Kärt, osaleja)

Olen saanud koolitusel innustatud ja vägevaid katsete materjale jms. Samuti ka palju muid materjale, mida plaanin kasutada. (Viktorya, osaleja)

c) Mida õpitust oled juba ellu rakendanud?

Olen värskelt läbi lugenud kaks raamatut ja kasutanud saadud ideid lastejutlustes. Olen saanud efektiivsemaks arvutikasutuses ja õppinud praktilisi asju, mida varem ei osanud kasutada. (Külli, koolitaja)

Olen hetkel ainult kodus katseid järele teinud. (Lembi-Laine, osaleja)

Olen kasutanud internetilehekülge fotor.com ning olen kodus proovinud korrata katseid. (Kärt, osaleja)

Hetkel ei ole veel õpitust midagi rakendanud, aga järgmisel noortekal rakendan katseid jms. (Viktorya, osaleja)

EGLE HOLLMAN, EMK lastetöö juht

Fotod: Egle Hollman

Ülestõusmispühade kaart

KÜLLI KUUSEMAA,
Pärnu Agape kogudus

Tegelased: Sander, Jänes ja väikesed Jänesed, Tibu, Triin ja Teele.

Sander: Tere! Keegi saatis mulle postkaardi õnnitlusega, aga saatja allkirja ei ole. Ainult kaart, kus peal jänesed ja tibud ning teisel pool: „Rõõmsaid ülestõusmispühi!"
No vaat' mina tahaks teada, keda ma selle kaardi eest tänama peaks? Väga viisakas on tänada, kui keegi sulle head soovib.
Siis veel tahaksin ma teada, mis pühad need üles-tõusmis-pühad on? Äkki peaks mina ka teistele seda soovima?
(Mõtlikult) Kaardil allkirja ei ole…, aga pildil on jänes…, ma küsin mõnelt jäneselt.

(Jõuab jäneste juurde. Üks suurem ja palju väikseid jäneseid. Suure poole pöördudes.)
Sander: Tere! Kas sina oled jänes?
Jänes: No loomulikult, kas sa siis ei näe?
Sander: Näen küll, aga kus su kõrvad on?
Jänes: Siin!!! *(Tõstab oma lontis kõrvu püsti.)*
Sander: Aa. … Aga miks nad sul nii sorakil on?
Jänes: No kus sina küll elanud oled? Tänapäeval on enamus jäneseid lontkõrvalised. See on moes. Pikkade kõrvadega jänesed jooksevad ainult metsas. Meie siin oleme igatahes linnajänesed ja teame, kuidas asjad käivad!
Sander: Aa. … Aga kuule, siis äkki tead sa ka seda, mis on ülesse-tõusmise-pühad? Kas sina saatsid mulle selle kaardi?
Jänes: Mina? Minul nüüd aega kaarte kirjutada!? Ja mis üles tõusmine – mina ju peaaegu üldsegi ei maga – kogu aeg olen üleval. Ja mis püha mul aega pidada! Minul on kogu aeg nii palju tegemist. Kõik see lastehulk tahab ju toitmist ja hoolitsemist. Tead seda rahvatarkust: „Vara tööle, hilja voodi, nõnda rikkus majja toodi!"? Nii et ei mingit magamist ja pidutsemist ja üleval olen ma kogu aeg! *(Mõtlikult)* Ülesse-tõusmise-pühad? *(Väikestele jänkudele:)* Oi, ära sa seda küll puutu! Ja sina, tule otsekohe venna kukilt maha! Ta võib ju niimoodi veel mõne kondi murda! *(Sandrile:)* No näed, silmapilgukski ei tohi lasta valvsusel kaduda! Kohe võib midagi juhtuda! *(Läheb oma jänkukesi lahutama ja õpetama.)*

Sander: Siit ma küll eriti targemaks ei saanud. Ja nagu minu vanaisagi ütles: „Ei jänesega tasu võidu joosta!" Tema ju muudkui jookseb – ikka sinna ja tänna! Lähen otsin parem tibu üles. Tema on ju ka siin kaardi peal. Äkki tema saatis mulle selle kaardi?

(Jõuab tibu juurde.)
Sander: Tere tibu! Kas sina saatsid mulle selle üles-tõusmis-pühade kaardi?
Tibu: *(Mõtlikult:)* Seda kaarti ma sulle ei saatnud. Kuigi…, ma muidugi oleksin võinud sulle kaardi saata, sest see on tegelikult ju väga ilus komme – saata kaarte… aga, ma ei saatnud.
Sander: Aga kas sina tead, mis on üles-tõusmis-pühad?
Tibu: No kui ma alles munakoores magasin, siis ma kogu aeg unistasin sellest, et ma tahaksin ometi kord üles tõusta ja näha, milline see maailm seal teisel pool munakoort on. Ja siis ühel päeval, kui seal sees oli eriti palav olla, tegi munakoor krõps ja väljas ma olingi! Aga mingeid pühasid me selle puhul küll ei pidanud!
Aga üles tahan ma endiselt! *(Unistavalt:)* Ma vahel vaatan neid lõokesi, kes lendavad sinna üles, kõrgelekõrgele… seal on päike ja pilved ja sini-sinine taevas… küll tahaks ka… *(Kurvalt:)* Aga ema ütles, et minu tiivad nii kõrgele ei kanna… Hea, kui õrrele lendamise suve lõpuks selgeks saan!
Sander: Ära kurvasta! Kui ma olen teada saanud, mis need ülestõusmispühad on, siis ma tulen tagasi ja räägin sulle ka. Ja siis ma aitan sul õrrele lendamist õppida – sa saad selle kindlasti selgeks, kõik suured tibud oskavad seda.
Tibu: *(Nukralt ja rõõmsalt korraga:)* Aitäh, sulle. Sa oled hea laps!
Sander: See on muidugi tore, et ma olen hea laps, aga oma küsimusele ma ikkagi vastust ei saanud.

Äkki mul jäi kaarti vaadates midagi „kahe silma vahele”, nagu ema vahel ütleb. See tähendab seda, et midagi võis jääda märkamata. *(Uurib kaarti, siis rõõmsalt:)* No vaat, ja siin on tõesti midagi veel! Siin kaardi peal on veel pajutibud, … noh need pehmed asjad, mis kevadel pajuokste külge kasvavad. Äkki peitub kogu saladus selles? *(Mõtlikult, omaette:)* Kus on lähim pajupuu? … *(Endale otsmikule lüües:)* Muidugi! Naabri Triinu ja Teele aia taga! *(Läheb jooksuga, tuleb jooksuga uuesti lavale.)*

(Tulevad Triin ja Teele, käes kimp pajutibudega oksi.)

Triin: *(Pisut etteheitvalt, hoiatavalt:)* Kuule, Sander, sa vaata ikka ette ka, sa võid ju niimoodi tormates mõne inimese pikali joosta.., ja üle autotee ei tohi kunagi joosta – nii võib veel auto alla jääda!

Sander: *(Ähkides:)* Kuulge, Triin ja Teele, …kas teie saatsite mulle selle kaardi?

Teele: Muidugi meie. Kas sa siis kaardi allservas meie nimesid ei näinud? *(Ehmudes:)* Oi,… *(häbenedes:)* me vist unustasime oma nimed kirjutamata.

Sander: *(pahuralt:)* Ei olnud nimesid jah, ja ma pidin pool maailma läbi jooksma, et teada saada, kes mulle kaardi saatis. *(Leplikumalt:)* Aga siis te ju ka teate, mis asi see üles-tõusmis-püha on?

Teele: Muidugi teame. See on nagu jõulud, aga veel tähtsam.

Sander: Mismoodi?

Triin: Jõulude ajal me tähistame Jumala poja Jeesuse sündi siia maailma. Aga Jeesus kasvas ju suureks ja õpetas inimesi, kuidas Jumala seaduste järgi õnnelikult elada…

Teele: …Aga osa inimesi olid kurjad ja ei tahtnud midagi kuulda hea Jumala seadustest – need kurjad inimesed tapsid Jumala poja Jeesuse Kristuse.

Sander: See on siis ju väga kurb püha, miks te kirjutasite mulle „Rõõmsaid ülestõusmispühi?”

Triin: See oligi kurb, aga sellega ju asi ei lõppenud. Kurjad inimesed arvasid, et nüüd on nad võitnud, aga Jumal äratas oma Poja ellu ja Jeesus tõusis surnust üles.

Teele: Sellepärast seda püha nimetataksegi ülestõusmispühaks. Ja mis kõige toredam – Jeesus elab taevas ja meie saame ka kord koos Jeesusega taevas elada.

Sander: Et siis ükskord taevas saan rõõmustada?

Triin: Ei, rõõmustada saad ikka juba täna ja kohe. Jumala seaduste järgi elades on palju rõõmu. Ja kui parajasti on ka mingi mure, siis võid ka sellest Jeesusele rääkida. Sa ei ole kunagi üksi.

Sander: See on ju küll vahva – Jumala Poeg Jeesus on alati mu lähedal… Aga kuule, mis nende jäneste ja tibudega siis on? Miks nemad teie kaardi peal olid?

Teele: Aga nad on ju nii ilusad ja armsad… ja tibud on enne sündimist munakoore sees nagu Jeesus enne ülestõusmist hauas oli.

Sander: Tõepoolest. Oi…, ma pean nüüd Tibu juurde ruttama. Lubasin talle rääkida, mida tähendab ülestõusmispüha ja siis ma aitan tal natuke ka lendamist harjutada. Rõõmsaid ülestõusmispühi teile! *(Sander lahkub lavalt.)*

Triin: Minu arust sobiks nüüd laulda üht vahvat rõõmustamise laulu. *(Hüüab:)* Tulge laulma!

(Kõik näitlejad tulevad lavale.)

Laul – Jumal pole surnud, ta on elav…

25. 03. 2007

Lapsed küsivad:

Kiriku kombed ja tavad

Küsis: Karl Saamuel Hollman
Vastab: Taavi Hollman

Kas kirikus võivad käia ainult ristitud inimesed?

Ei. Kirikus võivad käia kõik inimesed. Tavaliselt on aga nii, et kui inimene ei ole ristitud, siis ta ka kirikus ei käi. Ja samas leidub ka inimesi, kes on ristitud, aga kirikus ikkagi ei käi.

Mida ma armulauaalt saan?

Nii, nagu sõna ise viitab, on armulaud kohaks, kus inimene võtab vastu Jumala armu. Armulaud on püha toiming, kus suuname oma mõtted, südame ja kogu olemuse Jeesusele ja Tema sooritatud lepitusele meie eest. Seal palume andeks eksimused ja patud, mida mõtetega, sõnadega või tegudega oleme teinud. Jeesus andestab ja annab jõudu elada nii, et me tahtlikult enam patustama ei pea.

Miks väikesed lapsed võivad kirikus joosta ja suured ei tohi?

Ega sellist reeglit ju otseselt ei ole, et väiksed lapsed võiksid joosta ja suured ei või. Pigem on nii, et kuna väike laps veel ei teadvusta, kus ta on ja milleks, siis mõnikord lastakse tal liikuda nii, nagu soovib. Kui laps saab suuremaks, hakkab ta üha rohkem mõistma, mis koht kirik on ja miks seal käiakse. Seetõttu oodataksegi suurematelt lastelt enam aukartust ja väärikat käitumist pühakojas olles.

ÜLESTÕUSMISPÜHADE TEOD

Valmista rõõmsad ja värvilised mustriga teod.
Vaja: keedetud munad, õlipastellid, munavärvid, tühi WCpaberi rull, liikuvad silmad, käärid, vildikas, liim.

Tee nii:

1. Joonista veel kuumale keedetud munale õlipastellidega spiraal. Peale jahtumist värvi meelepärase munavärviga.
2. Seejärel lõika tühjast WCpaberi rullist 3 cm laiune riba.
3. Lõika sellest ribast uus, poole cm laiune riba, peaaegu täies ringi ulatuses, kuid üks ots jäta kinni 1 cm ulatuses. Ühel pool ringi seega on kinnine riba (1 cm) ja teisele poole ringi jääb kolmnurgakujuline kõrgendus, mis jääb teo sabaks (vt pilti).
4. Siis murra need kaks lõigatud riba ringist üles ja seejärel alla. Need on teo silmad.
5. Keera kaks riba natuke alla, et tekiks aas, kuhu peale kleebi teo silmad.
6. Joonista teo kehale suu. Aseta värvitud muna meisterdatud teo kehasse.

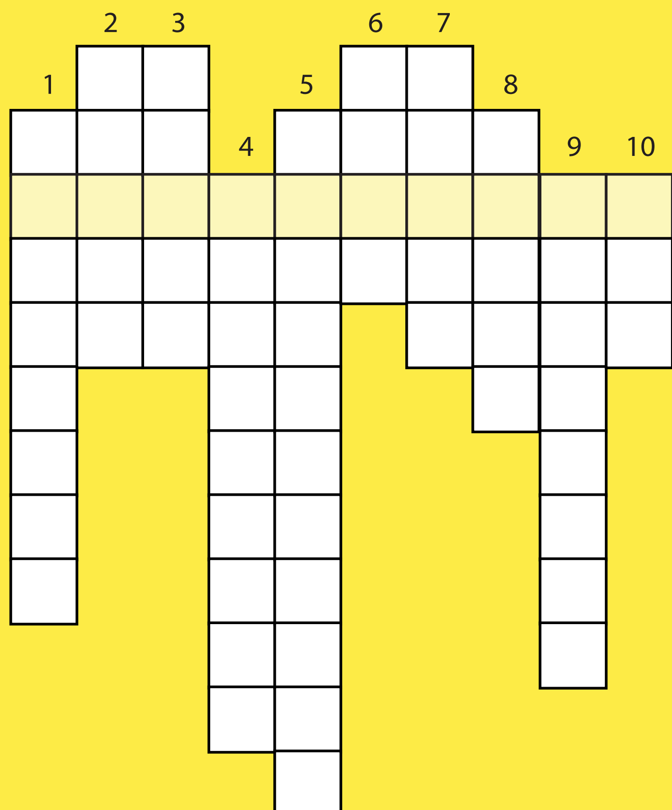
Jälgi meisterdust ka pildilt!

TÄIDA RISTSÕNA!

1. Mille sümbol on muna?
2. Jeesus on .... ja lõpp.
3. Kui ei sööda näiteks liha või hoidutakse millestki.
4. Veebruarikuu e..............................
5. Kus linnas löödi Jeesus risti?
6. Kaaneta laegas, kuldne aare sees.
7. Friday
8. Aastaaeg peale talve.
9. Otsi Kirjast efeslastele 1:7, Temas on meil.................... tema vere läbi...
10. Kannab vee peal. Vihje: Peetruse vee peal kõndimine.

Lahendus: Johannese 3:16

Koostas: Veronika Lepik

ISSN 1406-2291